UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
Phone: 422-5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата
в Канаді — $4.00
Окреме число: 10 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

1867 1967

2
БЕРЕЗНЯ, 1967
Число No. 9
тижневик "УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
Рік XXXIX Vol. XXXIX
MARCH 2, 1967

ЗДА ПОШИРЮЮТЬ ВІЙНУ

Після того, як в'єтнамські комуністи зігнорували всі мирові заходи, Злучені Держави відновили повітряну війну над Північним В'єтнамом і ввели в бій свої сили в Південному В'єтнамі. Ніякі переконування британського прем'єра Вилсона і совєтського прем'єра Косиґіна — навіть факт, що Злучені Держави продовжили перемир'я на 42 години і 17 хвилин — не могли зрушити Го Чі Мінга до переговорів.

За інформаціями американської сторони, Північний В'єтнам у часі п'ятиденного перемир'я змобілізував 2,200 троків і 1,572 морські судна, щоб післати на південь 25,000 до 30,000 тонн харчів і воєнних матеріялів. Цього вистачить для 282,000 комуністичного війська на цілий рік при теперішньому його способі ведення війни.

В офензиві американської піхоти й союзників бере участь 45,000 війська. Це найбільша офензива в цілій війні. Злучені Держави прийшли до переконання, що війна буде вирішена на боєвищах. Завданням офензиви є прочистити воєнну зону С, джунглю на північний захід від Сайґону по кордон з Камбоджею. В тому терені мають бути головні сили й начальна команда В'єтконґа. Вістки про хід офензиви скупі.

Американські літаки почали скидати міни в ріки Північного В'єтнаму, щоб перешкодити посилкам комуністичних воєнних матеріялів на південь. Американські воєнні кораблі почали обстрілювати об'єкти віддалені від моря, перший раз за часу війни.

Довгий шлях до перемоги в Китаю. Уряд бореться з анархією ґвардійців

Боротьба Мао за перемогу над ворогами "великої пролетарської культурної революції" далека від вирішення. "Вони вперто відмовляються признатися до вини" — виписано на стінній газеті в пекінському університеті. "Перед нами довгий шлях, заки їх усіх знищимо".

Події в Китаю переконали минулого тижня, що ця осторога правдива. Маоїсти мають клопоти майже всюди.

Мао сказав, що він має повну контролю над п'ятьома із 21 провінцій. Його жінка — голова комісії для чисток — признала, що навіть столиця Пекін не ціла в руках маоїстів. Мао старався вжити армію проти противників, і натрапив на перешкоди: армія, створена комуністичною партією, знайшлася в тяжкій ситуації і не хоче знищити, ні навіть здисциплінувати тих, що її творили. Це вияснює, чому армія поділена.

Останні події також говорять, що уряд Мао вже натішився революціонерами-молодиками і привертає дисципліну залізною рукою. Армійська група в Пекіні, що має нагляд над поліцією, знищила дев'ять т. зв. революційних організацій й арештувала їх провідників. У вищих школах, університетах і колегіях військо дає студентам військовий вишкіл, щоб приборкати їх і впоїти в них пошану до організації й дисципліни.

Червона ґвардія тривожить прем'єра Чов, людину тверезу й розумну. Він закликав збільшити продукцію поживи, наладнати транспорт, а червоних ґвардистів, серед яких потворилися ліві і праві групи, остеріг, щоб злагіднили свої домагання перебудувати адміністрацію в краю так, як вони задумали.

Виправлення податкових законів
Звіт і пропозиції комісії Картера

Чотири роки тому консервативний уряд Діфенбейкера покликав королівську комісію під проводом торонтського економіста Кеннета Картера, щоб переглянула передвоєнні податкові закони Канади й виготовила пляни ревізії.

Минулого тижня комісія представила урядові вислід довголітньої праці. Звіт має шість томів, 2,600 сторін друку і 840,000 слів.

Ця велетенська праця комісії з шести осіб пропонує, як кажуть, революційні зміни в податковій системі. Ні преса, ні представники провінційних урядів і бизнесу не спішаться сказати своє тверде слово, поки не розберуть докладно, які зміни пропонує комісія, і що з них може вийти.

Немає сумніву, що в теперішній податковій системі є несправедливості. Декотрі рекомендації комісії будуть прийняті урядом і парляментом, інші відкинені. Виправлення податкових законів мало б пересунути податкові тягарі з плечей тих, що мало мають, на тих, що мають багато і платять менше.

Ось кілька рекомендацій комісії:

¶ Родини будуть оподатковані системою збірної одиниці, а не окремо, нпр. чоловік і жінка на основі пересічного прибутку на протязі п'яти років.

¶ Податкова ставка для виміру особистого прибуткового податку буде знижена; скористають ті, що працюють за тижневу чи місячну платню.

¶ Будуть скасовані податки від даровизн (з деякими винятками) і податок від спадщин.

¶ Корпорації і загалом бизнесові фірми будуть платити прибутковий податок від грошей, які витрачають на різні бизнесові й менш бизнесові поїздки своїх представників. Як відомо, кошти прожитку, витрат на забави під час таких поїздок ідуть у грубі тисячі і вони в теперішній системі звільнені від податку. Комісія пропонує обмежити висоту коштів, що будуть звільнені від податку.

¶ Комісія пропонує знизити податкові пільги кооператив.

¶ Також пропонує оподаткування усіх зисків від самого капіталу; напр. коли хтось продає дім, бизнес чи шери за вищу ціну, як заплатив. Ця різниця зоветься "кепітал гейнс".

Усіх рекомендацій, кажуть, є 85 або більше.

Загострення проти трост-компаній

Говорять, що албертський уряд є немало стурбований можливим упадком кількох малих трост-компаній.

У четвер, в леґіслятурі прем'єр Меннінґ предложив "бил", що загострює старий закон про трост-компанії. Бил вирішує, що в трост-компанії ніколи не має бути менше як 25 уділовців (шеровців). Це запобіжить, щоб контроля в трост-компаніях ніколи не була в руках двох-трьох осіб. Інша секція нового законопроекту вимагає, щоб основники компанії зложили при реєстрації не менше як $1,000.000 основного капіталу. До цього часу вистачало $500,000.

Прем'єр Меннінґ сказав, що в минулому, хоч компанія мала 25 уділовців на початку, часто вона опинилася в руках одної або двох осіб.

Поза леґіслятурою прем'єр сказав, що загальне стурбовання викликає факт, що "вискакують малі трост-компанії". Декотрі з них вкладають гроші в морґеджі і мають труднощі з короткореченцевими виплатами. Ці завваги не відносяться до устаткованих компаній, що мають великі резерви.

Провінційний секретар А. Головач сказав, що "загально говорячи" операції трост-компаній у провінції є задовільні. Одначе він остеріг, що мусить бути гостра дисципліна в цій ділянці".

Михайло Стар кандидат на лідера

Консервативний член парляменту з округи Онтеріо сказав в інтерву з Кенедіен Прес, що він буде кандидатом на провідника партії на конвенції в Торонті 6 — 10 вересня.

М. Стар, який стоїть близько до Діфенбейкера, сказав, що він буде кандидатом лише тоді, коли Діфенбейкер не буде кандидувати. Однак зараз додав, що він не думає, що Діфенбейкер буде кандидатом.

М. Стар перший раз був обраний послом в 1952 р. і був перевибраний у всіх наступних федеральних виборах. Він був міністром праці від 1957 до 1963 р.

В парляменті затихає боротьба

Атмосфера в палаті послів змінюється на ліпше. Відходять у минуле ворожість і неприязнь, що бачили стільки лютих, вкусливих і сердитих полемік між консервативним провідником Дж. Діфенбейкером і членами ліберального уряду.

Минулого тижня були докази більш приязних почувань між урядовою стороною і провідником опозиції. На початку лютого міністер шляхів Пікерсгіл заоферував до послуг Діфенбейкерові урядовий літак, коли він виїздив з неполітичними промовами. Діфенбейкер відмовився, але минулого тижня він попросив урядового літака до Кіченер, і дістав його. А під кінець тижня Діфенбейкер натякнув міністрові закордонних справ Мартінові, що він хотів би поїхати урядовим літаком до Оксфорду, в Огайо. Мартін подумав, що це був би гарний жест, а прем'єр Пірсон з ним погодився. Звичайно, Діфенбейкер їздив комерційними літаками.

Надія на вищу ціну пшениці

Федеральні міністри дали фармерським провідникам відповідь, що скорше чи пізніше відбудеться конференція для обговорення прибутків з фарми і вищих цін молока та пшениці.

Міністер торгівлі Вінтерс сказав делеґатам Канадської Федерації Агрикультури, що в переговорах за вищу світову ціну пшениці прийшло до поважної, хоч ще не повної угоди.

Міністер хліборобства Ґрін сказав, що конференція в справі справедливого прибутку для фармерів відбудеться на другий рік. Представники Федерації говорили, що не можна довше терпіти занизьких прибутків з праці фармера, вкладеного капіталу й ведення господарства.

Щодо молока, то мін. Ґрін сказав, що домагання $5 за 100 фунтів молока є "відповідальним домаганням", однак він не думає, що підвишку ціни молока можна увести від 1 квітня, як цього хоче Федерація. Міністер не сказав, коли підвишка прийде. Підвишка подвоїла б федеральну субсидію до $180,000,000.

Зміни в іміграційнім законі

В парляменті відбулася триденна дебата над законодавством, що головно відноситься до осіб, яких порішено депортувати з Канади.

Законопроект установлює апеляційну раду з семи осіб, до якої можуть відкликатися особи, яких депортує міністерство іміграції. Багато з них прибули нелеґально до Канади.

Дотепер особи, яким департамент іміґрації наказав забратися з Канади, могли ще апелювати до міністра іміграції. Закон це змінить і дозволить їм відкликатися до нової, незалежної ради. Виняток становлять випадки, що відносяться до безпеки краю.

Бил також відкриває нові двері для канадських громадян, які хочуть спровадити до Канади кревняків, а департамент іміграції відкинув їх прохання.

Вогонь знищив 35 літаків в Едмонтоні

У неділю в год. 7 попол. постав вогонь на Індустріяльнім летовищу в Едмонтоні і до двох годин знищив два ганґари й 35 літаків. Загальна шкода виносить $1,500,000. Згоріло 15 літаків едмонтонського летунського клюбу, решта літаків були приватною власністю. Згоріло усе майно летунського клюбу, що постав ще в 1927 р. і був найбільшим у Канаді. Він має 1,200 членів і затруднював 50 осіб.

Вогонь постав мабуть у паровім кітлі в ганґарі, після чого наступив ряд експлозій. Згоріли всі книжки й записки.

Міністер винує університет за переповнення

Управа Албертського університету сказала, що в новому академічному році університет не прийме на студії багато здібних студентів з укінченою середньою школою, бо не буде місця.

Не це відповів міністер публичних робіт Ф. С. Колборн, що вина за це частинно паде на "академічних плекерів". Вони призначили забагато місця для тих студентів, що мають нижчий науковий ступінь і працюють для вищих ступенів, а також призначили забагато місця для наукових досліджень, або для професорів.

Міністер сказав що його департамент забезпечує найбільше місця для студента в Канаді, зн. більше як у будь-якому іншому університеті, однак академічний плян треба б переглянути, щоб призначити більше місця для студентів неградуантів.

Міністер додав, що його департамент робить усе можливе, щоб підшукати додаткове приміщення, однак не може сказати, чи якимсь укваліфікованим студентам буде відмовлено доступ на університет.

Міністер освіти Меккіном сказав, що студенти прибувають так скоро, як тільки появиться місце для них. Річний приріст студентів в Албертському університеті виносить 12 проц.

Одною рукою дає, другою відбирає

Албертський уряд призначив для домовласників $50 податкового ґренту. Це тому, що вони платять високі податки на освіту. Провінційний скарбник Алборґ також сказав у бюджетовій промові, що уряд не наложить нових податків.

Однак домовласники мусять заплатити два нові милси податку до шкільного фонду, відомого під назвою Фаундейшен Програм.

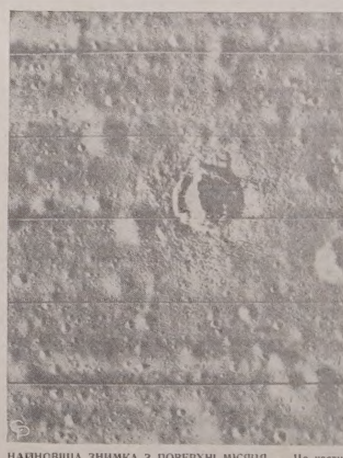

НАЙНОВІША ЗНИМКА З ПОВЕРХНІ МІСЯЦЯ. — Це частина фотознимки, зробленої Србітером 3. Цей терен є 35 миль на північ від місячного рівноложника і 800 миль на захід від середини фронтового "обличчя" Місяця. Простір — 3,600 стіп через 2,800 стіп.

Індійський уряд виграв вибори

В Індії відбулися вибори до парляменту і стейтових леґіслятур. Комуністи здобули стейт Кералю, хоч ще не проголошено повного висліду. Стейт вибирає 133 послів і вислід є відомий в 70 округах. Урядова партія вибрала досі 6 послів, комуністи 30. Комуністичної перемоги можна було сподіватися, але не так великої.

Комуністи й давніше здобували стейт. Останнього разу попередній прем'єр Неру уневажнив вибори в Кералі й підчинив адміністрацію стейту центральному урядові.

У виборах минулого тижня конґресова (урядова) партія провела до парляменту 269 послів. Парлямент має 520 послів. Невідомий ще вислід у 31 округах.

ПРИСУД НА КОЛ. НАЦИСТІВ. — Три нацистські злочинці (з відкритими головами) стоять, як суд проголошує присуд на 5, 9 і 15 років в'язниці. Вони арештували й вислали до табору смерти 15-літню Анну Франк і 83,000 інших голландських жидів.

В Саскатуні помер д-р Іван Лемішка

У вівторок 21 лютого помер в Саскатуні по довгій недузі відомий громадсько-суспільний діяч та лікар д-р Іван Лемішка на 71-ому році життя.

Похорон покійного відбувся в п'ятницю, 24 лютого з катедральної церкви св. Юрія в Саскатуні при великій участи вірних.

Ширшу згадку про покійного та про похорон помістимо в одному з чергових чисел "Українських Вістей".

Короткі вістки

• **Едмонтон** запросив президента Злуч. Держав Джонсона, через прем'єра Пірсона, щоб він, вертаючись з відвідин на Алясці, відвідав Едмонтон цього року. Мейор Дантцер сподівається, що президент міг би прибути до Едмонтону в часі виставки, 20 — 29 липня.

• **Провідник** опозиції з Квебеку Жан Лесаж поставив внесення в леґіслятурі, щоб скасувати вищу палату провінції — законодатну раду, що є свого роду провінційним сенатом. Квебек єдиний з усіх провінцій, що має двопалатну систему.

• **Манітобська** леґіслятура схвалила більшістю голосів вислати прохання до федерального уряду, щоб дав право голосу 18-літнім у федеральних виборах. Однак ні леґіслятура, ні уряд ще не рішені, щоб так само знизити виборчий вік в провінційних виборах.

• **Провідник** опозиції Ллойд (ССФ - НДП) заповів, що нові провінційні вибори в Саскачевані відбудуться, "мабуть" у квітні.

• **Пошта** цього року підвищить оплату за посилання пошти другої кляси — журналів і часописів. В фіскальному році по кінець березня 1966 р. пошта мала $34,000,000 недобору, з того $28,100,000 з вини поштового матеріялу другої кляси.

• **Канада** продовжує програму економічної допомоги для Індії і ця допомога цього року досягла $130,000,000, включно з $77,000,000 у виді допомоги поживою.

• **В Домініон,** Манітобі дід Елек Лерок врятував чотирьох своїх внуків з горіючого дому, однак полумінь відкинула його, як хотів врятувати п'яту дитину. Батьків не було вдома.

• **Совєтські громадяни,** що хочуть виїхати на закації або на відвідини до котроїнебудь держави східноевропейського комуністичного блоку, не потребують спеціяльних пашпортів.

• **Президент Індонезії** Сукарно, після кульмінаційної точки в кампанії офіцерів і політиків, щоб усунути його від влади, склав усю владу до рук ген. Сугарто і задержав тільки паперовий титул президента — до якогось часу.

• **СССР** висадив в повітря термоядерну бомбу середньої сили в околиці Семипалатинська на Сибірі.

• **Австралія** покликала 300 чужинців (імігрантів) до військової служби, що може скінчитися для них В'єтнамом. Вони головно італійці, греки і бездержавні уроженці земель, що належать до СССР. Уряди тих держав запротестували.

• **Дженерал Моторс** у Дітройті заповіли, що принаймні 100,000 робітників будуть тимчасово зняті з роботи наслідком страйку робітників у Менсфілд, Огайо, де виробляють складові частини для авт.

ЗМІНИ В ЮГОСЛАВІЇ І ЕМІГРАЦІЯ (І)

ЩО ДУМАЮТЬ СЕРБИ І ЩО — ХОРВАТИ?

Антін В. ІВАХНЮК

З комуністичних провідників Мілован Джілас, чорногорський комуніст, Тітів заступник і його сподіваний наслідник, виявився найсуворішим критиком комуністичної системи, яку заведено в Югославії та в СССР. За свої погляди і «виявлені таємниці», висловлені у відомих книжках «Нова кляса» і «Розмови з Сталіном», він був засуджений і недавно звільнений з тюрми, де пробув сливе 9 років.

Вийшовши на волю, в інтерв'ю з чужинними кореспондентами він заявив, що не має наміру «жити життям осамітнености та анонімности з заміну за тюремне життя». Щодо змін у Югославії, висловив погляд, що ті «зміни, які настали в Югославії, пішли далеко поза реформи, що їх він пропонував» («Глас канадскіх Срба», Віндзор, 12 лютого 1967, Ненад Петровіч: «Джілас на волі».

Далі Н. Петровіч за «Ню Йорк Гералд»-ом подає, що «Джілас свідомий того, що Югославія прискорено завертає від централістичного устрою до свого роду конфедерації».

Зміни, що захитують основами держави

У редакційній «Мілован Джілас» цього ж самого числа «Голосу канадських сербів» редакція стверджує, що в Югославії відбуваються зміни, які захитують основами держави, як цілости, і що після повалення Ранковіча до голосу прийшов тріюмвірат: Тіто-Кардель-Бакаріч, тобто — два хорвати та словенець (Кардель).

Передбачаючи дві можливості виходу з політичної та господарської скрути, «Глас канадскіх Срба» пише:

«Вони (Тіто-Кардель-Бакаріч — ai) не раді користатись з його (Джіласа) порад, як вийти з труднощів, у яких Югославія втратила голову під комуністичним режимом, бо це б був кінець їхній тиранії. Але події дуже часто сильніші за людську волю. Недалекий може бути той день, коли тріюмвірат мусітиме вибирати: або через свою нездібність пропасти в хаосі та крові, або кінець-кінцем прийняти Джіласа, як єдину можливість переходу від режиму насилля до свободи».

Звичайно, серби не задоволені станом у Югославії, і поготів після того, як відсунено Ранковіча, міністра внутрішніх справ і найвизначнішого сербського комуніста, за його шпигування Тіта й оточення. Вони розуміють це інакше.

«Стара олігархія, з Ранковічем і Центральним комітетом, володіла під знаком комуністичної догматики; нова олігархія, яка з поличником відсунула Ранковіча й Центральний комітет, — панує під знаком хорватського та словенського націоналізму, пристосованого до комунізму. Комуністичні провідники з Хорватії та Словенії, з двох індустрійно найрозвинутіших республік, зліквідували Ранковіча не тому, що він реакціонер, а вони ліберали, не через злочини Удби* (за ті злочини всі вони солідарно відповідають), але через те, що Ранковіч був у комуністичній верхівці міцний заступник політики, яка вимагала, щоб одна частина прибутків з промисловости, збудованої засобами цілости, ішла в користь господарськи відсталих республік» («ГКС», 26 січня 1967, редакційна «З приводу Ранковіча»).

Тут треба пояснити, що «Глас канадскіх Срба», якого редактором — Кнежевіч, колишній міністер королівського двору, — це орган сербських демократів (у західньому світі). Вони заступаються за демократичну (в їхньому розумінні) Югославію, як цілість. Як вони розуміють демократію, можна зілюструвати таким пасусом із згаданої вище редакційної:

«Щодо Росії, то серби з самого початку більшевицької революції робили різницю між шляхетним російським народом і його комуністичними поневолювачами, які силою загарбали владу і Росію перетворили в Радянський Союз».

Україна в очах сербів

Україна та інші народи в СССР для цих сербів — поняття географічне, тобто окремі частини Росії.

Тим то вони вважають відсунення Ранковіча «гострим протисербським курсом», а помилування його Тітом пояснюють тим, що «Ранковічеве становище в компартії куди сильніше, ніж думали змовники, які його позалели».

Логічно думаючи, під «компартією» треба розуміти — сербський народ, бо — «застосовується політика подібна до тієї, яку в минулому проводили проти сербів Австрія й Італія».

Це, як пише названий тижневик, «викликало між сербами зрозумілу реакцію, яку тріюмвірат не передбачав і яка його занепокоїла. Звідси, несподівано, Ранковічове 'помилування'. (Джілас звільнений 31 грудня, під тиском з-за кордону). Проте, було б легковажно вважати ,що проблема Югославії в долі Ранковічевої особистости. Тим то кипіння й далі глибоке».

Такий погляд сербських демократів поза межами Югославії.

Вони становлять переважну більшість сербської еміграції чи поселенців у західньому світі. Є ще між ними група т.зв. антикомуністів, що дуже подібні у своїй наставі до наших антикомуністів. Їхній часопис у Канаді — «Србобран» (оборонець сербів).

Сербські демократи бачать оці глибокі процеси в сучасній Югославії, як наслідок щораз виразнішої самобутности федеративних республік, головно хорвати та словенці. Одначе вони не хочуть самі перед собою визнати причини, що призводять до розчленування, колись ніби монолітної, Югославії на самостійні республіки, які хочуть мати голос на своїй території.

Їм дуже болить, що й на церковному полі Македонія, до якої вони мають претенсії і через яку спорять з Болгарією чи Грецією, за час комуністичного режиму усамостійнилась, відірвавшись від сербської Церкви. Ба що більше. Їм дуже боляче, що сама сербська Церква, яка віки вдержалась цілою і яку вони берегли від розбиття, на еміграції розкололась саме через «антикомуністичну політику» згаданої вище частини сербів. А вже ніяк не можуть переболіти, що й чорногорці, яких вони вважають сербами (Джілас у них тільки серб!), творять окрему республіку і їх стали відрізняти від сербів.

Це звичайне явище, що панівний досі народ з трудом здає своє упривілейоване становище в державі, не зважаючи на політичне забарвлення та на місце свого перебування.

*«Уред државне безбедности» — уряд державної безпеки, тобто югославське МВД.

—o—

У ВІДНІ ВМЕР МОВОЗНАВЕЦЬ

У Відні 8 лютого помер д-р Степан Бондарчук, який учителював в австрійських гімназіях і був лектором української мови у Віденському університеті.

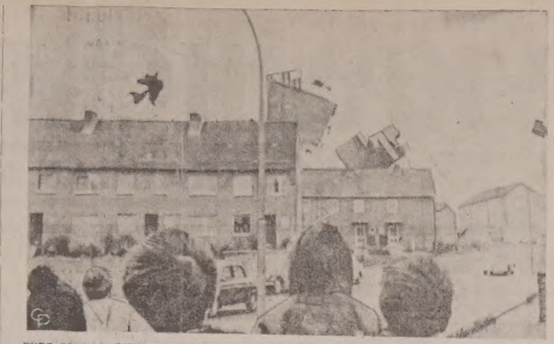

БУРЯ ЗРИВАЄ ДАХИ. — Перелякані глядачі в Фленсбурзі, в Німеччині, дивляться, як буря зриває дахи. Найбільші шкоди сталися на південнозахідному узбережжі Данії і на південних данських островах.

Умер співпрацівник Папи Пія XII

У Римі 18 лютого помер о. Роберт Ляйбер, 80 років, який був одним з найближчих співпрацівників Папи Пія XII.

Папський нунцій у Німеччині Є. Пачеллі (майбутній Пій XII) зустрівся в тій країні з єзуїтом-професором історії о. Ляйбером, який згодом став близьким співпрацівником Папи. Отець Ляйбер не був офіційним секретарем Папи і взагалі не мав ніякого офіційного титулу. Він був довіреною особою Пія XII, який радився з ним у багатьох справах.

Були чутки, що Папа Іван XXIII хотів зробити о. Ляйбера кардиналом, але він відмовився від цієї почести, зате запропонував дати її о. Августинові Беа.

МОЇ СПОГАДИ ПРО БЛ. П. ОТЦЯ МИКОЛУ КОНРАДА

Казимир ГРИЦИНА

Двадцять п'ять років тому мученицькою смертю загинув бл. п. о. д-р Микола Конрад, видатний священик, виховник молоді і професор Богословської академії у Львові.

Я мав щастя, що від першої кляси в українській державній тернопільській гімназії о. Конрад був моїм катехитом. Як нині бачу надзвичайно симпатичну постать того видатного священика. Росту був він середнього, лисий, в окулярах, з усмішкою на устах. Той усміх робив о. катехита дуже милим і здобував серця учнів.

ЗРАЗКОВИЙ СВЯЩЕНИК

Був о. Конрад свідомий високої відповідальности священичої служби, і виконував її зразково точно. Достойно правив св. Літургію; точно приходив до церкви і до школи.

У нас у Тернополі у травні в час майських богослужень отці катехити казали по три науки на честь Божої Матері. Науки о. Конрада були дуже гарні і глибокі змістом.

На Великдень десь у 1920-ті роки о. парох призначив о. Конрада правити Службу Божу у в'язниці. Наші священики відправляли там щодругої неділі. Мене часто просили йти служити до Служби Божої.

У Страсному тижні о. Конрад спитав мене, чи я не міг би на Великдень прийти до в'язниці послужити йому до Служби Божої. Розуміється, що я це радо вчинив. Рано на Великдень забрав церковні ризи до валізки і пішов до в'язниці. Жду на отця. Недовго, бо о. Конрад був точний до хвилини. Ідемо до в'язниці крізь різні брами і коридори. В'язничні сторожі через скляні дірки у тяжких дверях, побачивши нас, тяжкими ключами дзвонять, отвирають двері і поздоровляють нас, салютуючи, а о. Конрад кожному сказав «Христос воскрес». Як ми дійшли до каплиці, тоді привели в'язнів.

В час великодньої Літургії о. Конрад мав проповідь. Був він науковець і говорив до розуму, не до почуття. Так було й тоді. І хоч говорив до розуму, а не до почуття, але так глибоко представив несправедливий засуд Христа, Його терпіння, смерть і славне воскресення, що плакали жінки, мужчини, сторожі і сам начальник в'язниці обтирав хусточкою очі. І коли по Службі Божій о. Конрад заспівав «Христос воскрес», то вся каплиця підхопила цю величну пісню. Співали всі, навіть сторожі поляки.

Раз у час різдвяних вакацій, по Службі Божій на будні, о. Конрад мав їхати до хворого з Найсвятішими Тайнами. І знову каже до мене: «Чи ти не міг би поїхати зі мною?» А я любив їздити зі священиками до хворих. Знаєте, що у нас хлопець тримав свічку в ліхтарі і дзвонив, а прохожі клякали. Тоді поїхали ми фіякром аж під Білу, бл. 3 кілометрів. Приїздимо, а то убога хатина, а в ній — старенька бабуся на ліжку. В хатці — тепло, а надворі була мряка і холод, без снігу. «Мир дому сему» — сказав о. Конрад, а я відповів: «І живущим в нем». Я залишив дзвінок у хаті і вийшов з хати, де була сповідь. По кількох хвилинах священик закликав мене. Хоч о. Конрад хотів дати св. Причастя хворій на ліжку, бабуся таки конче стала навколішках і побожно прийняла Євхаристійного Христа. Отець Конрад був цим дуже зворушений.

ОПІКУН МОЛОДІ

Помагав о. Конрад і мені, й іншим і в науці та в інших потребах. По першій світовій війні приходили з Америки дарунки: харчі, одяг. Бідним учням давали одну річ: або черевики, або плащ. Це було восени 1922 року. Мені потрібні були черевики. «В цій клясі є єдиний на всю гімназію круглий сирота — Грицина» — сказав про мене о. Конрад. «Думаю, що ніхто не буде мати нічого проти того, щоб він, крім черевиків, на які записався, одержав ще й плащ».

«Алеж, розуміється, що всі погоджуємось» — сказав директор Юліян Левицький. І я дістав черевики і плащ. За сиротою Бог з калитою!

Директор наш дуже поважав о. Конрада і залюбки з ним вів розмови. А о. Конрад шанував усіх, також учнів. Учням від п'ятої кляси говорив через «ви». Спокійно й розумно давав відповіді на різні запити й закиди.

Учні четвертої кляси щороку брали на себе обов'язок услуговати в час щонедільних відправ. Отець Конрад казав відповідати голосно. Ще й тут, у Торонті, дехто докоряв мені за те що голосно відповідаю в церкві, «перешкоджаю» іншим молитись. Деякі люди ще й досі свою приватну молитву ставлять вище, ніж літургійну.

У школі сповідь була три рази на рік. Отець Конрад завжди кликав інших священиків, щоб учні могли сповідатись свобідно. Скасував також контрольні картки учасників сповіді, які раніш були.

Після духовних вправ, які вів о. П. Скрутень ЧСВВ, я подав прохання прийняти мене на новіціят у манастирі. Отець Конрад радив мені закінчити середню школу, а потім іти на новіціят. Аж потім я побачив, що рада була розумна. Через недугу я мусів залишити новіціят в оо. Василіян, і аж після 14 років здав «матуру» в малій духовній семінарії у Львові. Я тоді був в оо. Студитів в Уневі. Наш отець ігумен Климентій Шептицький хотів, щоб я мав закінчену середню школу. І тоді о. Конрад опікувався мною і помагав, хоч і сам я дуже пильно вчився.

Виклади о. Конрада в тернопільській гімназії були ясні і зрозумілі. Був він катехитом з Божої ласки. У вересні 1930 року польська влада закрила українську гімназію в Тернополі; тоді о. д-ра Конрада покликали до Львова до Богословської академії, де він викладав історію філософії і згодом став деканом філософічного факультету. Казали мені мої товариші, що студенти любили його виклади. Був також духовним опікуном академічної молоді «Обнова».

МУЧЕНИК ЗА ВІРУ

У вересні 1939 року большевики зайняли Західну Україну. Богословські студії були закриті. Отець Конрад, завжди добрий священик, став душпастирем у селі Страдче. Коли в червні німці пішли війною на Совєтський Союз, зразу почався масовий відступ большевицької армії. В той час о. Конрад їхав до хворого з Св. Тайнами. В дорозі зустріли його відступаючі відділи. І тоді солдати закололи його багнетами, а дяка обляли бензиною і спалили.

Так на 65 році життя, у вірній службі Христові, загинув незабутній о. д-р М. Конрад. Нехай добра пам'ять про нього триває з роду в рід.

За ширмою

Сучасний роман (53)
Бориса АНТОНЕНКА-ДАВИДОВИЧА

Ні, тільки туди, в той рідний край, на ту благословенну землю, що цвіла десь за десятьма Дунаями, звідси, рвалась її звеселіла душа, яка не хотіла упокоїтись на далекій чужині. Та й куди б же міг везти її рідний син, як не додому, на ту Україну!..

Стара лагідно дивилась на обтяженого вагою ослика, що, зігнувши задню ногу, стояв у затінку й дожидав свого господаря; на довгі зелені ряди бавовнику, що їх, мов коштовні доріжки, розкладав хтось збоку перед її очима; на обстрижені шовковиці, що, як овечки, збились купою коло другого кишлаку; і всім казала: «Прощайте! Прощайте!» І на душі їй було так радісно, так весело зараз, що, далебі, заспівала б: «Подай перевозу та подай перевозу, / Я перевезуся! / Я перевезуся та хоч раз подивлюся / На свою Вкраїну!»

Але стара давно вже не співала, а тепер то й поготів: їй ледве ставало голосу слово пошепки промовити. І вона тільки слухала, як співала її душа...

Поруч воза бігла, висолопивши язика, Жучка. Страшні небезпеки чигали на неї і по кишлаках, де вони проїздили, — від чужої собачні та хлопчиськ, і на шляху, де раз-у-раз шугали повз неї стрімкі машини, забиваючи їй дух гидким смородом бензини.

Але Жучка на те не зважала. Вся її увага була зосереджена на возі, де сиділа стара, і вона дбала тільки, щоб не відстати від задніх коліс. Коли стара повертала голову вбік до бавовникових плянтацій і вуличних стін узбецьких кибиток, Жучка, підіймала хвоста, щоб змахнути ним і тим способом сказати старій: — Я тут! О, я тут! Я до кінця буду з тобою, до кінця!..

Жучка відчувала, що золотий вік її життя кінчився. Але вона не думала, що там буде далі, що її жде попереду, вона знала тільки, що її місце — коло старої. І вона бігла поряд задніх коліс, віддано позираючи на стару, а її каправе око казало: — Їдь, їдь, коли це треба, тільки — живи! Живи для свого сина, для малого сина твого, ну і для мене трошки!.. Може твоя смерть, яку я пильнувала щоночі, лишилась тепер там, у лікарняному дворі, то не вертайся назад. Нічого не лишили ми з тобою там, крім гірких спогадів!.. А якщо тобі та твоя далека земля дасть видужання, — їдь туди і покинь усе. Тяжко мені буде без тебе, та я не дорікну тобі, я лишуся сама, аби лиш ти жила! Хоч би де ти була, — аби була! Була здорова і жива!..

Коли стара, мов учувши той голос змордованої любов'ю і відданістю собачої душі, глянула, нарешті, на Жучку, серце їй болісно защеміло, аж на мить вона заплющила очі.

— Що з тобою, Жучко, буде без мене?..

Жучка бадьоро замахнула хвостом і лизнула язиком повітря: — Нічого! Нічого! Тільки видужуй! Живи!..

І стара вперше за сьогоднішній день з тугою пожаліла, що вже вийшла сила з її рук і вже не годувати їй Жучку курячими потрухами...

Недалеко від районного центру їм зустрілася, нарешті, машина швидкої допомоги, що на четвертій швидкості мчала по них до їхнього кишлаку. Несподівано попсувавшись учора ввечері, вона щойно тільки вийшла з майстерні МТС екстрено полагоджена. Та тепер уже не тільки мати, а й Олександер Іванович відмовився від неї, щоб не пересідати з воза заради якихось двох кілометрів решти путі.

Аж ось вони приїхали до маленької кам'яної станційки під високими тополями. Поїзда ще не було, але у невеликій темній залі з кам'яною долівкою вже виладнались до крихітного віконечка дві довгі черги — одна з самих узбецьких жінок, друга з самих чоловіків. Це занепокоїло Олександра Івановича і враз збудило його від заціпеніння. Можна було не дістати квитків, не кажучи вже про плацкарту для матері на нижній полиці. Він безнадійно глянув на довгий ряд чоловіків, що натискали один на одного, і не зважився вичікувати своєї черги. Нараз, пригадавши, що не так давно він випадково комісував у районній лікарні начальника станції, Олександер Іванович мерщій кинувся до нього. За десять хвилин касир в окулярах, безцеремонно відслоняючи рукою крізь маленьке віконечко людські обличчя, що нетерпляче облягали касу, голосно гукав:

— Докторе! Докторе Постоловський! Два квитки й плацкарти до Ташкенту. Прошу!

Вихопившись із розіпрілого людського тиску коло каси, Олександер Іванович полегшено зітхнув. Квитки з плацкартами були вже в кишені. Та за хвилину, коли речі за допомогою візника-боніфікатора винесено на перон і мати стомлено присіла на чемодані, новий неспокій зайшов йому в душу. Ні, ще не кінчилась ця жахлива сцена розлуки, останнього прощання його матері зо всім тим, що лишалося далі жити. Перед матір'ю стояла на пероні Жучка і вірним до смерти єдиним своїм оком дивилась їй в очі... Мати скорботно схилилась над нею і тихо пестила її кудлату голову. Певно, й Жучка не могла витримати того зажуреного, спустошеного погляду матері, бо раз-у-раз мотала головою, витягала й знову ховала довгого язика і здригалася всім тулубом.

Раптом страшний рев, від якого позакладало Жучці вуха, хмара гарячої пари й грім заліза, що їх не знати звідки нанесло враз, — урвали їй муку прощання. Жучка присіла на всі чотири лапи, але не зрушила. Їй здалося що якась могутня, неземна сила змете зараз її і стару, і вона заплющила око, уткнувши морду в ноги старої. Та стара і далі тихо пестила її спину. А коли Жучка тремтячи, з страхом розплющила повне жаху око, вона здивовано побачила перед собою цілу вулицю залізних кибиток, що стояли чомусь не на землі, а на високих чорних гарбах із залізними колесами. Сила людей виходила східцями з цих кибиток, спішила кудись, а назустріч їм перлися з кошиками, з чемоданами, з дітьми інші, штовхали одне одного, двічі боляче штовхнули чимось у бік і Жучку... Десь позаду бевкнуло щось один раз, немов ударили молотком у великий порожній казан... Жучка очманіла. Такого їй ще ніколи в житті не доводилось бачити! Навіть у дворі МТС, куди її якось давно загнав був випадково голод, не було нічого подібного. Щоправда, і там бряжчало залізо, чмихав смердючий трактор і хтось з молодиків боляче вдарив Жучку старою гайкою, та все стояло там на місці й люди були як люди. Тут же всі кудись поспішали. Навіть син старої і той дядько від коней, що став Жучці в цьому пеклі вже за свого, схопили речі, за ними підвелася з місця стара, і її рука назавжди одірвалась від Жуччиної спини. Людські ноги й речі враз заслонили від Жучки стару, і сука ледве натрапляла нюхом на її слід на землі, бо навколо пахло хлібом, шмаровидлом, печеним м'ясом, чужими ногами, і ще безліч усяких запахів лоскотали Жучці ніс і пантеличили собаку. Нарешті вона зовсім загубила слід тсарої і з одчаю заскавчала. Та людей, на щастя, перед нею поменшало, і нараз Жучка здивовано побачила, що стара теж чогось лізе приступками в одну з цих чудних, залізних кибиток, а за нею, підтримуючи стару під лікті, спинається її син, далі пнеться з речами той дядько від коней... Жучка остаточно розгубилася і нічого не могла збагнути. Вона підбігла й собі до тої кибитки, навіть спробувала, була, видертись по крутих приступках до старої, але її боляче штовхнули ногою, та вона й сама побачила, що їй годі прошмигнути якось до тої залізної кибитки, яка поглинула з іншими людьми і її стару.

У 50-РІЧЧЯ

української національної революції

та відновленої Української Держави набудьте семитомову монографічну працю професора Українського вільного університету д-ра Матвія Стахова «УКРАЇНА В ДОБІ ДИРЕКТОРІЇ УНР» (1918 - 1920).

Ця праця подає повністю всі важливі українські й не-українські державні документи (французькі, британські, польські, німецькі, російські й інші). Тим то це — документована історія, а кожний читач на основі цього може сам собі виробити власний погляд на дані події. У праці використано найважливіші наші і чужі джерела; тому вона може служити для дальших студійних праць студентів і взагалі тих, що ближче прагнуть пізнати наше велике минуле.

Особливо тепер, коли московсько-окупаційна влада руками своїх професорів видає цілу повінь публікацій з фальшованою або перекрученою історією України з нагоди роковин большевицького захоплення влади у корінній Росії (7 листопада 1917) і пізнішого збройного завоювання України, ця праця конче потрібна кожному громадянинові на те, щоб відбивати ворожу неправду серед своїх несвідомих людей і серед чужих.

Ціна за комплет 7 томів: у картоновій оправі — 24 доляри, в полотняній твердій оправі — 32.20 дол.

Розмір томів від 272 до 422 сторінок вісімки, з численними ілюстраціями і мапами.

Замовляти у видавництві:

**Ukrainian Scientific Historical Library,
P.O. B. 606, Scranton 10, Pa. U.S.A.**

Вісті з Едмонтону

ШЕВЧЕНКІВСЬКА ДОПОВІДЬ В УНІВЕРСИТЕТІ

Цього року приїздить Джон Армстронґ

Американський науковець д-р Джон Армстронґ, професор Вісконсинського університету і голоза Американської асоціяції славістів, прибуде до Едмонтону, де матиме доповідь на тему «Україна і відродження поневолених народів» у серії річних Шевченківських доповідей, що їх організує Міжвідділовий комітет совєтознавчих та східноевропейських студій Албертського університету.

Серію англомовних доповідей про Україну, що її започатковано минулого року виступом проф. Ю. Шевельова з Колумбійського університету, уфундував місцевий Клюб українських професіоналістів та підприємців.

Доповідь Дж. Армстронґа відбудеться в понеділок, 27 березня, о год. 8-ій вечора у викладовій залі ТЛ-11, Генрі Маршал Торі Билдінґ.

Професор Армстронґ широковідомий своїми науковими творами на українські та совєтознавчі теми, зокрема своєю книжкою «Український націоналізм», якої друге видання появилось в 1963 р. у видавництві Колумбійського університету.

Він є автором книг: "Совєтська бюрократична еліта — Студія про український апарат", «Політика тоталітаризму», «Ідеологія, політика і влада в Совєтському Союзі» та співавтором і редактором збірника "Совєтські партизани у другу світову війну".

Організатори Шевченківської доповіді сподіваються численної участи українців Едмонтону й околиці.

Микола Сус — голова відділу ЛВУ

На голову відділу Ліґи визволення України вибрано п. Миколу Суса.

Склад управи такий: інж. Б. Рудик — 1-ший заступник голови, Ю. Шарабун — 2-гий заступник голови, М. Шміґельський — секретар, Г. Якимець — заступник секретаря, Ю. Коза — скарбник, І. Горудко — заступник скарбника, Я. Бабій — організаційний референт, Я. Цвікілевич — заступник організаційного референта; члени управи: І. Харевич, Р. Литвинець і Боднарук; контрольна комісія — мґр. О. Масляник, І. Шевчук і Я. Федорів; громадський суд: д-р В. Гирак, І. Хома і проф. Ю. Буцманюк; референти зовнішніх зв'язків: мґр О. Масляник, І. Хома, інж. М. Когут; представники до відділу КУК: В. Багнюк, Ю. Шарабун і О. Зинич; імпрези: Д. Муринка, І. Лагола, М. Басараб, Д. Паньків і В. Качмар; суспільна опіка: С. Боєчко, В. Шалева і І. Дедів; будова Дому молоді: О. Лесів і М. Варава; книжки і преса: Р. Чучман, О. Матусяк.

Загальні збори відділу ЛВУ були 5 лютого в УНДомі.

Дякуючи за вибір, новообраний голова сказав, що гідно вестиме далі діяльність відділу.

«Цього року — будемо відзначати 100-річчя Канади, 50-річчя української національної революції і 25-річчя УПА. Відзначім ці річниці величнo» — сказав він.

В Україні наш народ, зокрема молодь, чинить спротив русифікації. На нас спадає обов'язок допомагати визвольній боротьбі українського народу, подаючи світові правдиві відомості про Україну. Самі маємо шанувати і плекати українську культуру. «Хай у нашій хаті буде тільки рідна мова» — сказав М. Сус, закликаючи до праці над вихованням нашої молоді.

Звіт з минулорічної діяльности едмонтонського відділу ЛВУ склав мґр О. Масляник. До дуже успішних імпрез — сказав він — належав бенкет на пошану голови АБН Ярослава Стецька і врочисте відзначення річниці Акту 30 червня 1941 з участю п. М. Климишина. «УВісті» дали звідомлення з обох імпрез.

Інж. М. Когут інформував про справу будови Центру молоді. Можемо пишатися, що ми купили 14-акрову площу, вже її сплатили і придбали деяку готівку на саму будову. Віримо — сказав він, — що з допомогою наших членів і українського громадянства Едмонтону здійснимо й саму будову.

Починають св. місію

У катедральній церкві св. Йосафата в неділю 5 березня о 7.30 год. веч. починають св. місію, що триватиме до неділі 12 березня.

Щодня духовні науки буде виголошувати о. Степан Гарзанко із Саскачевану.

NEW LIFE HERBS
Louis Low-On & Son., prop.
9664 Jasper Ave., 422-3270
Edmonton and Calgary
Chinese Herb Remedies for gastric stomach and heartburn, acne, pimples, eczema, rheumatism, asthma, sinus.

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ
• Шпиталів • Інституцій
• Готелів • Кемп
• Мотелів • Парлорів краси
— ВСЬОГО —
• БІЛИЗНИ • БЛЕНКЕТІВ
• Простирал • Бедспредів
і інше.
J. H. HUNTER CO. LTD.
199 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

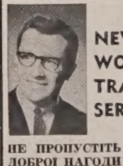
NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

НЕ ПРОПУСТІТЬ ДОБРОЇ НАГОДИ!
Корабель
АЛЕКСАНДЕР ПУШКІН
МОНТРЕАЛ — ЛОНДОН — ЛЕНІНГРАД
ВІДПЛИВАЄ — 30 квітня, 1 червня, 4 липня, 8 серпня, 10 вересня, 12 жовтня.
ВІЗИ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ — На візи, щоб відвідати села, треба почекати від 6 до 10 місяців.
ВІЗИ ДЛЯ ТУРИСТІВ — протягом п'яти днів.
Нові низькі ціни проїзду — Заощадіть до $250.00 літаком або морем
У СССР — безпосередні аґенти
Можете сплатити пізніше — 10% завдатку.
Тільки $32.00 проценту на рік від $1,000.00.
Замовляючи квиток у нас, ви не платите більше.
За докладнихи інформаціями зверніться до
Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville
NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Professional Bldg., 10844 Jasper Ave., Ph. 429-3374
(formerly Westmount Travel Service)

УКРАЇНСЬКА ВИСТАВКА В УНІВЕРСИТЕТІ

Заходами Українського студентського клюбу при Албертськім університеті в Едмонтоні в суботу, 18 лютого у будинку суспільних наук була виставка, присвячена 50-річчю української революції.

Між експонатами були документи, мапи, фотографії, поштові марки й грошові знаки (банкноти) Української Народної Республіки, як теж література українською, англійською, французькою та іншими мовами про українську революцію та державність 1917-21 рр.

Виставку, що відбувалась під час т.зв. "Варзиті Гест Вікенд"-у, відвідали сотні людей, передусім середньошкільна та студентська молодь.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

ВИЇЖДЖАЮЧИ З ЕДМОНТОНУ

Організаторам моєї виставки в Едмонтоні, всім тим, що причинилися до її проведення, як теж тим, що виявили зацікавлення цією імпрезою, складаю найщирішу подяку — передусім за так багато тепла, виявленого для мене особисто. Яків Гніздовський

Іван ТИМЧИШИН
голова УНДому

Вибирають управу УНДому

СКЛАДАЮТЬ ПЛЯН ДІЯЛЬНОСТИ

(с. ш.) До управи Українського Народного Дому на 1967 рік обрані: Іван Тимчишин — голова, Гр. Якимечко — заступник голови, Ст. Лукіянець — секретар, В. Стебельський — фінансовий секретар, В. Муж — господар, Дм. Габорак — гардеробщик, К. Кантор — бібліотекар; члени управи: О. Кіт, Ю. Хаба, Я. Прийма, Є. Штендера, О. Брода, М. Гевко і п-і Ю. Коренда; контрольна комісія: Т. Шарун, адв. П. Саварин і адв. Й. Лазаренко.

До жіночого комітету (товариства "Зоря") входять п-і: Ю. Коренда, А. Прийма, А. Барда і Муж. Інші комітети, як культурно-освітній, рідно-шкільний, розваговий тощо будуть сформовані на базі діючих комітетів.

Загальні збори УНДому відбулися в неділю, 19 лютого з участю 58 членів. Предсідником зборів був адв. Й. Лазаренко, секретарювали В. Стебельський і Є. Штендера.

Найважливішою подією в діяльності УНДому було відзначення 60-річного ювілею установи. В 1966 році минуло 60 років з того часу, коли засновано установу, а цього року минає 50 років з того часу, як побудовано теперішній будинок УНДому. В минулому році теж закінчено друк репрезентативної ювілейної книги УНДому, в якій є зібрана історія діяльности організацій від її ранніх початків.

В минулому році УНДім мав 16,766.01 дол. прибутків і 14,991.48 дол. витрат. Найважливіші позиції в рубриці витрат — це кошти друку книжки (4,380.60 дол.), ведення рідної школи, господарські витрати й закупи та податки. Члени управи і члени установи попрацювали добре, щоб здобути потрібні гроші на ведення установи, сказав фінансовий секретар п. Ю. Хаба, складаючи звіт.

При УНДомі працюють такі культурно-освітні установи: Рідна школа ім. Маркіяна Шашкевича під керівництвом Сестер Служебниць, чоловічий хор «Думка» під керуванням п. М. Іваника, курси українських народних танків під керівництвом п. М. Куця, культурно-освітній комітет, розваговий комітет та інші. З приміщень УНДому користають декілька організацій. Деякі з них розгорнули також ширшу виховну або культурно-освітню працю. Напр., ОЖ ЛВУ має зорганізований гарний жіночий хор «Верховина», а II відділ «Доброї волі» провадить дитячий садок.

Новообраний голова УНДому І. Тимчишин, у своєму заключному слові, подякував членам за працю й співпрацю в минулому році і бажав успіхів новій управі в праці в 1967 році.

ОДЕРЖАЛИ НАЙВИЩІ ОЦІНКИ

На недавніх іспитах Торонтської королівської консерваторії сестри Люба й Леся Бойко одержали найвищі оцінки у клясі скрипки (кляса 8-а і 9-а).

Відзначені учениці є дочками інж. Михайла й Олі Бойків, парафіян катедральної церкви св. Йосафата.

Леся й Люба Бойко навчаються в проф. Сергія Яременко. Вони часто беруть участь у концертах: грають в оркестрі і виступають як солісти.

«НЕ МОЖНА ПРИГЛЯДАТИСЯ БАЙДУЖЕ»

ВИСТУПАЮТЬ В ОБОРОНУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

«Ніяк не можна приглядатися байдуже пляновому нищенню сорокп'ятимільйонової нації, культура якої є частиною спільного надбання европейців» — каже протестна заява в оборону українського народу, яку підписав ряд культурних діячів Франції, Італії, Еспанії та інших країн.

Документ підписали член Французької Академії Андре Франсуа-Понсе, три генерали: Бетуар, Ренуар і Шасен, деякі професори французьких університетів, два колишні голови міської управи Парижу, колишній член французької амбасади в Москві барон Піното та деякі інші. З італійців приєднався до протесту славіст Л. Маніно — теперішній службовець міністерства освіти. Протест підписали теж К. Руїз дель Кастільйо — професор Мадрідського університету і голова Національної Ради освіти і Енвер Есенкова — професор Академії економічних наук в Істамбулі.

«Протягом останніх кільканадцяти місяців — каже протестна заява — заарештовано, суджено потаємно і покарано ув'язненням від вісьмох місяців до шести років декілька десятків українців. Відомими є прізвища тільки бл. двадцяти осіб, суджених на процесі у Львові, який відбувся при закритих дверях у квітні минулого року. Одначе відомо, що подібні процеси відбулися також і в інших містах України. В усіх випадках суджено професорів, студентів та інших інтелектуалістів з Києва, Одеси, Львова, Луцька, Івано-Франківського і Тернополя, які, достосовуючися до законів, визначених конституцією УССР, стали в оборону прав українського народу на повний розвиток власної культури, а зокрема на вживання української мови в школах та державних і військових установах УССР».

«Уряд, щоб виправдати ці свавільні арештування, обвинувачує заарештованих у тому, що вони ставлять спротив совєтській владі своїми націоналістичними почуваннями».

«Чому ж тоді в конституціях СССР і УССР говориться про те, що рівноправність громадян, "незалежно від їхньої національности і раси, в усіх областях економічного, державного, культурного і загально-політичного життя", є "невідмінним законом"? І як тоді можна сміти проголошувати, що "громадянам СССР гарантується законом свобода слова, свобода друку, свобода зібрань і мітинґів" (ст. 123 і 125 конституції СССР)?»

«Розгляд загального становища в Україні і фактів, що стосуються діяльности української інтелігенції (яка, зрештою, через цензуру, тільки рідко може висловити в совєтській пресі свою думку на тему української мови і русифікації), виявляє, що йдеться не про що інше, як про культурне і національне переслідування, метою якого є ліквідувати, способом насильної асиміляції, спочатку українську культуру, а опісля і самий український народ як окрему етнічну групу. Це й є причина, чому совєтська влада не припиняє накидати Україні обмеження, що суперечать навіть конституції СССР і УССР».

«Ці обмеження, супроводжені арештуванням інтеліґенції, є явним порушенням прав людини, і тому можуть тільки викликати осуд міжнародної громадської думки, і то тим більше, що в наслідок цензури і погано лібералізованого державного устрою український народ та його інтеліґенція позбавлені можливостей себе оборонити, домагатися привернення їхніх національних прав і зняття усіх обмежень у ґалузі української культури й мови».

«Ніяк не можна приглядатися байдуже пляновому нищенню сорокп'ятимільйонової нації, культура якої є частиною спільного надбання европейців».

«Боротьба за проведення всесвітньої повної деколонізації на всіх континентах не може бути відділена від боротьби за Україну і за всі національності, яким загрожує російська асиміляція».

Протестну дію західноевропейських діячів культури започаткувало й веде далі Об'єднання українців у Франції (ОУФ).

ПЕРЕКЛАДАЄ «ІЛІЯДУ»

Микола Хомичевський, відомий як Борис Тен, працює тепер над перекладом «Іліяди» Гомера. Раніш він переклав «Одіссею».

Гомера, творця грецького героїчного епосу з 8 сторіччя до Христа, у нас перекладали С. Руданський, П. Ніщинський, І. Франко, Леся Українка, В. Самійленко й деякі інші.

Перекладач Борис Тен живе в Житомирі. Його псевдонім — це грецька назва Дніпра: Бористен.

Японський прозаїк Василь Єрошенко

Китайський письменник Лу Сінь переклав з японської мови твори відомого японського прозаїка, прізвище якого в китайській мові звучить як Айлосяньке. «А той Айлосяньке був зовсім не японець, а українець з Білгородщини — Василь Єрошенко» — повідомляє київська «Літературна Україна».

Осліпнувши в дитинстві, він пішов по світах мандрувати. Бував у Японії, в Китаї, в Бірмі. В Японії вивчив мову цього народу, та так, що став відомим письменником і працею своєю примножив славу японської літератури. В Китаї дружив з Лу Сінем. А в Бірмі, куди прибув 1917 року, став записувати фольклор, і вперше через його публікації англійською мовою в Европі довідалися про геніяльні бірманські казки.

«Отакий наш Айлосяньке, нащадок отих сліпих кобзарів, що ходили степами й світами, даруючи й збираючи пісні... Це — теж наша історія, яку нам, до речі, треба знати краще».

КИЇВ І ХАРКІВ — МІЛЬЙОНОВІ МІСТА

Не тільки Київ, а й Харків має понад мільйон населення. Наприкінці 1966 року в УССРеспубліці було 49,900,000 людей.

За підрахунками управління всесоюзного перепису населення, Совєтський Союз має тепер 234,400,000 населення.

Новий перепис населення відбудеться в 1969 р. Перед тим зроблять пробний перепис у кількох областях різних республік.

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Щопонеділка о 10 год. веч. з французької радіостанції — релігійна програма Централі.

Субота, 4 березня:

від 9 год. ранку в «Кенада Сейфвей», 8930 — 82 авеню: продаж домашнього печива і голубців, організований відділом ЛУКЖ парафії св. Василія. У продажу буде теж кухарська книжка.

о 8 год. веч. в залі УНДому, 9620 - 109 авеню: родинна забава - пущення старанням парафії св. Юрія.

Неділя, 5 березня:

о 3-ій год. в УНДомі: загальні збори УМХС.

о 4.30 попол. із Сі-Кей-Ю-Ей: радіопередача ЛУКЖ.

Субота, 11 березня:

о год. 2 попол. в УНДомі: Шевченківське свято старанням рідної школи при церкві св. Юрія.

Неділя, 12 березня:

від 2 до 5 год. поп. в залі парафії св. Володимира: чайне прийняття, організоване відділом ЛУКЖ; о 6 год. веч. фільм «Тарас Бульба».

з приводу Дня піонера в катедральній парафії буде Молебень о 4.30 попол., потім бенкет у катедральній залі і роздача почесних грамот піонерам.

Середа, 15 березня:

о 7.30 веч. в УНО, 10629 — 98 вул.: загальні збори батьків учнів курсів українознавства.

ЗАКЛИК ПРЕЗИДІЇ КУК

У справі збірки на Фундацію ім. Шевченка

Місяць березень є місяцем святкувань «Заповіту» Тараса Шевченка; тому Народня фундація ім Шевченка вибрала місяць березень 1967 року для переведення ударної й масової збірки датків на цілі Шевченківського фонду на терені всієї Канади.

— Тому що цей фонд української культури офіційно визнаний як головний проєкт українців з нагоди святкувань 100-ліття Канади;

— тому що капітал, зібраний на Фундацію ім. Шевченка, буде існувати завжди, бо лише відсотки з того фонду можуть бути вжиті на передбачені статусом потреби;

— тому що всі стипендії та інші видатки з цього фонду будуть служити виключно для розбудови і збереження української культури в Канаді;

— тому що з покоління в покоління з тієї Фундації будуть користати лише наші українські діти і внуки і, таким чином, ми збережемо живим ім'я українців у нашій країні;

— тому що поруч з усіма іншими проєктами святкувань 100-ліття країни, вислід збірки на Шевченківську фундацію буде мірою сили української громади в Канаді,

президія Комітету українців Канади на засіданні 15-го лютого 1967 вирішила звернутись до всіх українців нашої країни зі закликом підтримати цю велику ідею масовою жертвенністю на Фундацію ім. Тараса Шевченка, яка стане живим пам'ятником нашої служби українській справі.

В цьому ювілейному 1967 році всі станьмо жертводавцями, членами, фундаторами і меценатами Народної Фундації ім. Т. Шевченка.

За президію Комітету українців Канади:

о. д-р В. Кушнір, президент
С. Яр. Кальба, екзекутивний директор
І. В. Сарчук, ген. секретар

Помер калгарськиьй єпископ Ф. Керрол

ДО КАЛГАРІ ПРИХОДИТЬ ЄПИСКОП Ф. КЛАЙН

Калгарський римо-католицький єпископ Френсіс П. Керрол, 76 років, умер 25 лютого.

Він — уроженець Торонта. 18 років був професором Святого письма в торонтській духовній семінарії ім. св. Авґустина. Від 1935 року був калгарським єпископом.

Минулого року просив Папу Павла VI увільнити його від обов'язків. Його тимчасово призначено апостольським адміністратором дієцезії, поки не прийде новий ієрарх.

Похорон відбувся 1 березня. Між єпископами — учасниками похорону був Преосвященний Ніл, Едмонтонський єпископ.

Новим калгарським єпископом призначений дотеперішній саскатунський єпископ Френсіс Клайн, 55 років. Він уроженець Саскачевану. Крім англійської мови, знає німецьку і французьку.

Нововідкрита
BARABASH ART GALLERY
оферує прекрасні оригінальні олійні образи по дуже умірковaній ціні та запрошує українських артистів давати свої образи на виставу і до продажу.
Тел.: 479-3171 8733 - 118 Ave., Edmonton, Alta.
коло OREST STUDIOS
портретисти і спеціялісти у весільних знимках
Григорій Барабаш, власник

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези
Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.
Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-5425 або 479-3654

Приємно проведете час та покріпитеся смачними стравами в модерному й гарно урядженому
РЕСТОРАНІ І ДАЙНІНҐ ЛАВНДЖ
КАРПАТІЯ
10266 - 97 Стріт, Едмонтон, Алта. Тел. 424-1213
Поручає своїм Шановним Гостям великий вибір канадських та европейських страв та різнородних напитків. Винаймаємо наш ресторан на весілля, ювілейні прийняття та інші гостини.
УПРАВА РЕСТОРАНУ "КАРПАТІЯ"

ПАЧКИ ДО ЕВРОПИ І АЗІЇ
Найстарша висилкова фірма на Західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва.
Висилаємо теж різні машини, виготовлені в СССР, як самоходи, мотоциклі, холодільні, телевізори та багато інших речей.
Оплата за висилку пачки з Англії 8.50 дол., без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
Лаврин
Overseas European Trading Co
Tel. GA 4-6860 — 9753 Jasper Ave, Edmonton Ata.

УВАГА! **ФУТРА** УВАГА!
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР І ЖАКЕТІВ
35% ЗНИЖКИ
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Muskrat, French Seal.
БОФАЛО КОЖУХИ, яких ніхто, крім нас, не робить у Канаді
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
Union Bldg. 10021 - 102 Ave. — Edmonton, Alberta.
Phone GA 2-4386 Res. GL 5-3229
А. Колодка, власник

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик
Видає Спілка "Українські Вісті" під адресою:
Member Canadian Weekly Newspapers Ass'n
Published every Thursday by
Ukrainian News Publishers Limited, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alberta.
Телефон 422-5708 Phone
Річна передплата в Канаді $4.00 Yearly Subscription in Canada $4.00
Поза Канадою $4.50 Outside Canada $4.50
Зміна адреси: 10 центів
Видавнича спілка не відповідає за оголошення
"Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash".

У ШЕВЧЕНКІВ МІСЯЦЬ — ШЕВЧЕНКІВСЬКА ФУНДАЦІЯ

Не забудьте пом'янути

«Незлим тихим словом» згадуємо Шевченка в Шевченковий місяць — березень. Цього року президія КУК закликає українців Канади пом'янути Шевченка трохи інакше. Не тільки незлим тихим словом, а передусім пожертвами на створення Шевченківської фундації.

Щоб у Канаді жило Шевченкове слово, щоб розвивалась у цій країні українська культурна спадщина, щоб ми були і залишились собою — ось на що призначена Шевченківська фундація.

В цьому числі «УВ» вміщуємо заклик президії КУК, розмову з екзекутивним директором КУК п. С. Я. Кальбою і цю присланy статтю. — «УВ»

* * *

Що не говорили б про Шевченка і про нас наші друзі й недруги, одне їм тяжко заперечити: нашу відданість Кобзареві України. Не знаємо, справді, чи є ще десь у світі народ, який кожного року, обов'язково в березні, віддавав би так урочисто поклін котромусь своєму великому синові, як український народ — Тарасові Шевченкові.

Можна б книгу написати вже про самі форми, види, умови й ускладнення цих святкувань. Покланялись Шевченкові наші діди і батьки потайки, в підпільних учнівських і студентських гуртках. Під очима охранок і шпигунів-провокаторів прокрадались прочани до могили Тараса. Читали його «Кобзаря» за щільно заслоненими вікнами, збившись докупи вірним до смерти та відданим гуртом. Передавались поезії Шевченка крізь кордони, що поділили Україну; а тих, що Шевченкове слово несли в народ, вкидали в тюрми.

Коли розвалювалися тюрми народів і тріскали кайдани України, на перших її вольних прапорах і транспарантах був Шевченко і слова з «Кобзаря», його ім'ям називались полки і дивізії, що йшли в бій за волю і свободу народу Шевченка. А потім, після короткотривалої волі, новими каторгами і навіть смертю карали за виступи в оборону нефальшованої правди Шевченка. Але і в Сибірах, і у Воркутах українці не забували пом'янути свого національного поета.

Віддавали Шевченкові салют теж українці Канади. Він з ними приїхав на нові землі. Його слово далі запалювало душі і вчило. Різно виглядав цей салют у різні часи. Спершу починався на фармах і в малих оселях, але вже в 1914 році завершився пляном збудувати пам'ятник Шевченкові у Вінніпезі. Тільки війна не дозволила тоді здійснити той великий задум.

Пам'ятник ми таки поставили. Правда, 47 років пізніше: аж у 1961 році, зате на світлому місці і перед очима сотень тисяч. Стоїть наш Шевченко і буде стояти, як довго думка українська буде думати і серце українське битись, а кожного року будемо приходити під його пам'ятник, щоб від погляду в обличчя поета українського народу оновлятись витривалістю і вірою в прийдешне.

Від 1961 року досьогодні ми ходимо кожного року під пам'ятник Шевченка зблизька — особисто і здалека — думкою. Особливо велично віддали ми шану поетові біля його пам'ятника в 1964 році, коли було 150-річчя його народження і в 1966 році, коли ми відзначали 75-річчя поселення українців у Канаді. І так буде й буде завжди.

Цього року буде трохи інакше, бо й рік цей винятковий. Крім походу до пам'ятника Шевченкові, крім концертів, треба нам ушанувати пам'ять Шевченка так, як годиться в ювілейний, сотий рік Канади.

Відзначати великий ювілей нашої країни йдемо теж з Шевченком, бо хочемо поставити йому в цьому році ще один пам'ятник, на цей раз — духовий пам'ятник. Пам'ятник, що теж тривав би роки й роки, свідчив про нашу відданість Шевченкові творенням нових духовних і культурних цінностей і зв'язував ще міцніше Шевченка з Канадою, а Канаду — з Шевченком.

Новий, духовий пам'ятник — це Шевченківська фундація, що є офіційним проектом українців Канади в її сторіччя. І саме тепер, в місяці Шевченка в ювілейному році Канади, треба зробити добрий початок: треба нашими пожертвами засвідчити і нашу відданість Шевченковій ідеї, і наше ставлення до Канади, де маємо змогу жити вільно і розбудовувати наше громадське життя згідно із Шевченковим словом.

Коли хочемо справдити на ділі заповітне слово «не забудьте пом'янути», то зробім усе можливе, щоб кампанія збірки на Шевченківську фундацію вдалася якнайкраще. Кампанія вже почалась. І від нас самих буде залежати, чи ця кампанія за успіх Шевченківської фундації дасть нам свідоцтво зрілого і здібного до великих діл народу. Кожний з нас відповідає за це свідоцтво. Тому допильнуймо, щоб і ця форма нашого поклону Шевченкові та ще в такий рік, як 1967, була гідна нас, як народу, і гідна нашого Тараса Шевченка, як генія цього народу.

Шукайте — і знайдете

Приємну несподіванку приніс вінніпезький журнал «Віра й культура», вмістивши статтю торонтського православного архиепископа Михаїла «Про Богоматір».

«Ми — каже архиепископ Михаїл — не можемо посуджувати Католицьку Церкву за її велику любов до Богоматері, бо та любов, може, ще більша у нас, православних». Православний Владика, добрий знавець літургіки і перекладач богослужбових книг, твердить, що догма Успення ясно засвідчена в літургійних текстах Православної Церкви. Божа Мати — «після родин — Діва і після смерти — жива». Так кажеться в ірмосі 9-ої пісні канону на свято Успення. Кондак свята каже, що «гріб і смерть не втримали» Тієї, що є «Матір'ю Життя (Христа)».

Нещодавно вінніпезький «Вісник», орган консисторії Греко-православної Церкви, доводив, що віра Православної Церкви в Успення має невиразний, загальниковий характер. Під католицьким впливом колись і в Києво-Могилянській Академії навчали, що Мати Божа взята з тілом до неба, однак на цю пору — писав автор статті у «Віснику» — православним треба відкидати всякі католицькі «запозичення». Тепер архиепископ Михаїл у журналі, що виходить за редакцією митрополита Іларіона, переконливо показує, що віра в Успення не є ніяким запозиченням. Східна Церква здавна вірила, що Божа Мати, враз з тілом, у небі. «Оце наше православне розуміння Богоматері і наше до Неї благоговіння».

Отже, католицька догма про Успення, врочисто оголошена Папою Пієм XII 1950 року, збігається з ученням Православної Церкви? Ні, відповідає архиепископ Михаїл. Нова католицька догма говорить «про вознесення Святої Діви на небо без фізичної смерти», а для такого твердження — каже він — нема підстав.

Кожен католик знає чи повинен знати, що католицька догма нічого не говорить про фізичну смерть Божої Матері. Дуже багато католицьких богословів приймали і приймають смерть Божої Матері. Католицька догма нічого не каже про смерть Богородиці. За католицькою догмою, Божа Мати, закінчивши життя на землі, була взята на небо.

Наведений приклад повинен бути перестогою для всіх, хто пише про різниці між християнськими віровизнаннями. Як часто не знаємо одні одних! Саме тому, зокрема в наш час, потрібні міжхристиянські зустрічі для правдивої інформації і для об'єктивного обміну думками. І жалко, що в нас ніяких таких зустрічей нема.

«Шукайте — і знайдете!» Це Христове слово стосується і тих християн, що шукають взаємного пізнання і зближення. Хто цього шукає, той, певно, знайде. На жаль, і той, хто шукає тільки різниць і розходжень, теж знайде. І то куди легше.

ТЕПЕР СКЛАДАЄМО ІСПИТ

РОЗМОВА З ЕКЗЕКУТИВНИМ ДИРЕКТОРОМ КУК

«Тепер ми, як національна група в Канаді, складаємо іспит» — сказав екзекутивний директор Комітету українців Канади. «І конче треба, щоб усі ми це розуміли».

Президія КУК — сказав він — сподівається, що збіркова кампанія Шевченківської фундації, яка є нашим спільним іспитом, вдасться успішно.

ЗІБРАТИ МІЛЬЙОН

Д-р С. Я. Кальба, новопризначений екзекутивний директор КУК, був минулого тижня в Едмонтоні. Мав зустріч з місцевим громадянством, відвідав церковних ієрархів, установи та окремих людей. З Едмонтону він поїхав до Ванкуверу.

Вінніпезький гість інформував про українську підготову до участи у світовій виставці в Монтреалі, про наш світовий конгрес у Ню Йорку, про видавничі пляни КУК тощо. Однак найпильнішою справою є збірка грошей на Фундацію ім. Шевченка.

У нас — сказав С. Я. Кальба «УВістям» — так багато говорять і пишуть про потребу зберегти українську мову й культуру. Фундація ім. Шевченка саме на це призначена: на збереження нашої рідної спадщини, на збереження нас самих, як національної групи в Канаді. Нашими пожертвами засвідчимо найкраще, наскільки бажаємо зберегти себе самих.

Фундація ім. Шевченка — то наш спільний проект для відзначення 100-річчя Канади. Коли здійснимо цей проект, покажемо нашу організовану здатність і силу перед усією країною, сказав директор КУК.

Місяць березень призначений на збірку. Ми в Вінніпегу робимо все можливе, щоб кампанія принесла якнайбільший вислід. Проте успіх чи невдача залежить від загального ставлення української спільноти. Місцеві відділи КУК мусять багато попрацювати, і ми сподіваємося, що вони це зроблять, сказав п. Кальба.

Дотепер на Шевченківську фундацію зібрано 130,000 долярів. Маємо зібрати мільйон. У березні, місяці Шевченкових роковин, маємо зібрати цю суму. Це — сказав С. Я. Кальба — зовсім невелика сума для всієї нашої спільноти в Канаді.

СВІТОВИЙ КОНГРЕС

Як іде підготова до світового конгресу вільних українців у Ню Йорку? Що, властиво, буде на тім конгресі? Що лишиться після нього?

«Хочу вірити, що все буде гаразд» — відповів директор КУК, який бере участь у підготові конгресу. Саме в цей час робляться остаточні конкретні рішення. Організатори конгресу бажають, щоб він залишив тривалий слід у громадському житті українців різних країн. Крім нас, української еміграції, є український народ в Україні. Інакші потреби й небезпеки в нас; інакші — в Україні. Конгрес мусить знайти належний підхід і відповідну мову для одних і других. «Потрібна — сказав директор КУК — свого роду дзомовність».

Чому президія КУК не продовжує пресових конференцій, які відбувались за життя бл. п. В. Кохана? Ми — відповів п. Кальба — вповні доцінюємо потребу пресових конференцій, вони будуть продовжуватися.

Представники газет можуть нам ставити питання, і ми від імени КУК даватимемо відповіді на них. Зустрічі керівників КУК з пресовиками потрібні й корисні для загального нашого громадського життя. Такі зустрічі — ще раз запевнив п. Кальба — будуть відбуватися.

КВЕБЕК І МИ

Ще одна справа була заторкнена в розмові з вінніпезьким гостем: відношення українців, зокрема КУК, до Квебеку. «Так, це важливе питання» — сказав д-р Кальба. Живемо в час «канадської кризи». Канадські французи належать до «незадоволених»; ми, українці, принаймні затривожені своєю долею. Нам треба уважніше слідкувати за подіями і настроями у франкомовній провінції.

Якщо Квебек не є тільки однією з десяти канадських провінцій, то чи президія КУК (безпосередньо чи принаймні через монтреальський відділ) не повинна мати більше зв'язків з провідними представниками і пресою Квебеку? В деяких українців є якась незрозуміла нехіть до Квебеку, а деякі люди в Квебеку мають фальшиві уявлення про українців. Насправді ж, обидві групи зацікавлені в тому, щоб Канада була і залишилась одною, але різноманітною. Тим часом Квебек в особі Лесажа вже прийшов до КУК, але КУК ще не прийшов до Квебеку. Чому?

«Вповні доцінюю потребу наших зв'язків з Квебеком» — сказав п. Кальба. «Особисто погоджуюсь з критичною увагою на нашу адресу». Екзекутивний директор КУК сказав, що на цей час уже зроблені заходи, щоб нав'язати зв'язок з провідними людьми Квебеку.

БРИТАНСЬКИЙ ПОЛІТИК СТАВИТЬ ПИТАННЯ:

Чому українці менш рівні, ніж росіяни?

Коли совєтський прем'єр Косиґін побивається, щоб в'єтнамський народ мав право сам полагоджувати свої справи, то його слова будуть звучати переконливіше, коли таке ж право одержать українці й інші народи в Совєтському Союзі, написав один із членів британського парляменту в час перебування Косиґіна в Англії.

«Українці менш рівні, ніж росіяни» — такий заголовок має лист лорда Сен-Освалда, вміщений 10 лютого у лондонському «Дейлі телеграфі», що виходить майже півторамільйоновим тиражем. Автор листа висловлює надію, що два прем'єри — британський і совєтський — знайдуть у розмовах багато чого спільного і звернуть увагу теж на контрасти, що існують між їхніми країнами.. Одним із контрастів є те, що в Совєтському Союзі є не тільки «рівні» росіяни, а й «менш рівні» українці.

Лорд Сен-Освалд наводить 123 статтю конституції СССР про громадянські права і вказує на те, що своїм змістом вона зовсім подібна до 19 статті Універсальної декларації про права людини. Цю декларацію прийняла генеральна асамблея ОН, але Совєтський Союз та інші комуністичні країни стрималися від голосування, виправдуючись тим, що деклярація не включає забезпечення тих прав, які вона проголошує.

Далі, Сен-Освалд пригадує, що від літа 1965 бл. 70 українських письменників, поетів і викладачів арештовано за те, що вони стали в оборону своєї мови і культурної спадщини. Він радить бри-

(закінчення на 5 стор.)

ІВАН ДЗЮБА ПРАЦЮЄ І МОВЧИТЬ

На закиди київських гумористів з «Перця» відповідати не буду, бо «будь-яка моя відповідь» була б узаконенням «наклепницьких прийомів», заявив Іван Дзюба, відповідаючи на листа редакторів пряшівської газети «Нове життя».

Серед діячів культури, арештованих останнім часом в Україні, були два літературні критики Іван Світличний і Іван Дзюба. Їхні імена добре відомі і в Канаді.

27 травня 1966 року совєтське посольство в Оттаві, намагаючись перешкодити українській протестній маніфестації в столиці Канади, оголосило пресове повідомлення, що Світличний і Дзюба «живуть на волі». Представник совєтського уряду не заперечив факту, що два українські літератори були арештовані.

Ні Світличний, ні Дзюба більш не друкуються в київських журналах. У серпні в газеті «Вісті з України», призначеній для совєтської пропаганди серед заокеанських українців, появилася стаття Ів. Світличного про поета Василя Симоненка, вірші якого опубліковано в Мюнхені. Симоненка — каже І. Світличний — треба вважати поетом «радянським», «ангажованим». Покійний поет — написав Світличний — мав клопіт з друкуванням деяких віршів, але на цю пору «абсолютна більшість його гострих поезій опублікована».

Дзюба не сказав нічого. За це київський «Перець» у вересні цілу сторінку відвів «великомученицькому жабеняті», себто Дзюбі. «Навколо нього крутяться всілякі політичні плітки» — обвинувачив «Перець» Дзюбу, домагаючись відповіді.

Зацікавлені долею Ів. Дзюби, 37-річної людини, хворої на сухоти, редактори пряшівської газети «Нове життя» написали йому листа. З Києва одержали від нього відповідь. Каже, що працює і мовчить.

Відповіді Дзюби на питання, поставлені редакцією «Нового життя», були опубліковані в тій газеті 14 січня. Текст, поданий у недоступній для нас пряшівській газеті, передрукувало «без змін» паризьке «УСлово». Передруковуємо його й ми.

Останнім часом в одному українському еміґраційному журналі появився текст доповіді, виголошеної Дзюбою два роки тому. На журнал посипались критики, мовляв, це не тільки може пошкодити Дзюбі, а й сам машинопис може бути провокацією.

Інша річ — письмове інтерв'ю в пряшівській газеті. Нема причини сумніватись, що відповіді писав Дзюба і що він хотів, щоб вони появились у пряшівській газеті.

* * *

• Над чим працюю останнім часом?

— Переважно не над тим, над чим хотів би. Все ж потроху посувається і робота над деякими історико-літературними темами, які дуже приваблюють мене останні роки. Зокрема, сподіваюся довести до кінця давно розпочату спробу огляду ідейних шукань української інтелігенції на тлі духовного життя Европи (включно з Росією).

Мені давно здавалося, що ми не можемо гідно (чи належно) оцінити й осмислити чимало явищ своєї культури й духовности через те, що беремо їх вузько, у відриві від усього того, чим жив тодішній світ, забуваючи, що ми завжди були і є органічною часткою вселюдства. Через те часом не добачаємо і не доносимо до інших вселюдського сенсу багатьох здобутків української думки й творчости.

Більше того, звідси великою мірою йде уявлення про певну загумінковість і неповноцінність, скажімо, української літератури, запізнілість її ідей та форм. Звичайно, і неповноцінність, і загумінковість були, але частенько їх вбачають не там, де вони насправді виявлялися. Деякі мотиви й прикмети ми схильні розглядати як народження своєрідної української ізщербности, хоч насправді вони потужно позначилися на всіх європейських літературах.

Багато мотивів Шевченкової поезії, наприклад, постануть на свій справжній «вселенський» зріст, якщо зрахувати те, що діялося й говорилося в німецькій, італійській, угорській та інших (в тім числі й латиноамериканських!) літературах тієї доби. Те ж саме стосується і Лесі Українки, Василя Стефаника, Ольги Кобилянської (власне з них я і почав, розділи про них та Т. Шевченка в мене вже майже закінчені), але також і багатьох інших, аж до людей XVII століття (не кажу вже про Григорія Сковороду та Івана Вишенського). Зрозуміло, що ця тема виходить далеко за межі суто літературного матеріялу.

Працюю також над книжкою про Василя Стефаника. На мою думку, це найбільший український прозаїк і один з найбільших у світовій літературі XX ст. Він предтеча ряду явищ модерної прози. На жаль, в українській літературі майже ніхто не пішов у відкритому ним напрямку, і тепер, через десятки літ, ми під впливом Гемінґвея та інших шукаємо того, до чого давніше мусів спонукати Стефаник.

Хочу також закінчити книжку про Т. Г. Шевченка: «Той, що виганяв фарисеїв». Ідеться про титанічне, «біблійне» єдиноборство Шевченка з офіційною ідеологією та офіційною «нравственностью».

Займаюся також історією боротьби російського царизму проти революційно-визвольних рухів, — в цій історії багато прецікавих сторінок.

Та найголовніше — хотів би повернутися до активної роботи в галузі актуальної літературної критики на матеріялі сучасної української літератури.

• Які проблеми мене турбують?

— Якщо маються на увазі літературні проблеми, то на це питання я відповів вище. Чи йдеться про інші, життєві, громадські проблеми? І таких чимало...

Перш за все мене хвилює доля моїх друзів. Хвилюють складні і часом суперечні процеси, які відбуваються в нашому соціяльному та національному житті. Хвилюють клопоти, розчарування й стремління тієї частини молоді, яка хоче якось реально, а не тільки балачками, прилучитися до творення повноцінного соціялістичного національно-культурного життя і думає над тим, що це може дати їй суб'єктивно, в її шуканнях істини й сенсу життя, і що це може дати народові...

Можна було б назвати і ряд ширших соціяльних та етичних проблем. Взагалі етика мене цікавить більше, як політика, але етика в ширшому розумінні — як стосунок людини до світу й до самої себе.

• Як я оцінюю сучасну українську прозу?

— Не беруся оцінювати в кількох словах. Коли хочете, спробую написати для Вашої газети статтю, що найцікавішими книжками минулого року мені особисто здаються роман Р. Андріяшка «Люди зі страху», збірка оповідань Григора Тютюнника (молодшого брата відомого автора роману «Вир» Григорія Тютюнника) «Зав'язь» та Юрія Щербака «Як на війні» (повість і оповідання). Це молоді прозаїки, які вносять нову якість у нашу прозу. А взагалі тут є багато про що говорити.

• Чи дав відповідь «Перцеві»?

— Будь-яка моя відповідь означала б санкціонування, узаконення тих наклепницьких прийомів, які стоять поза всякими моральними та юридичними нормами. Елементарна людська гидливість не дозволяє звертати увагу на таке.

Дякую за увагу і зичу Вам успіхів у Вашій благородній праці для української культури.

Протестують проти «Канадійського фармера»

Понад 20 організацій та установ Вінніпеґу опублікували заяву, протестуючи проти статтей «Канадійського фармера», в яких «оплюгавано не тільки провідних діячів наших визвольних змагань, але й знецінено — IV універсал Української Центральної Ради».

Президія КУК дала від себе таке повідомлення: «У зв'язку з численними записами і протестами, які ми одержали від організацій і поодиноких осіб у справі статті, що появилась у «Канадійському фармері» з 21 січня під наголовком «Без фантазії і фальшу», повідомляємо всіх заінтересованих, що «Канадійський фармер» є приватним підприємством, на якого енунціяції в українських справах Комітет українців Канади не має впливу і тому не може нести відповідальности за публікації його редакторів чи дописувачів».

18 БЕРЕЗНЯ — 6 СЕСІЯ УНРАДИ

У Мюнхені 18 березня буде сесія Української Національної Ради.

За повідомленням з Мюнхену, туди прийдуть представники з европейських і заокеанських країн.

М'ЯСОПУСНА НЕДІЛЯ

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 140

Брати, страва не поручає нас Богу. Бо ані коли їмо, не зискаємо, ані коли не їмо, не втратимо.

Глядіть же, щоб часом ця ваша свобода не стала соблазню для немічних. Бо коли побачить хто того, котрий має знання, що їсть в ідольськім храмі, чи ж його совість, будучи немічна, не спонукає його їсти ідольські жертви? Так згине немічний через твоє знання — брат, за котрого вмер Христос. А так грішачи проти братів і ранячи їх немічну совість, грішите проти Христа.

Тому коли страва соблазняє мого брата, не їстиму м'яса повік, щоб не соблазняти мого брата.

Чи я не свобідний? Чи я не апостол? Чи я не бачив Христа Ісуса, нашого Господа? Чи ви не моїм ділом у Господі? Коли ж я іншим не апостол, то однак, вам. Бо ви — печать мого апостольства в Господі.

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ ВІД МАТЕЯ: зач. 106

Сказав Господь:

Коли прийде Син чоловічий у славі своїй і всі святі ангели з ним, тоді сяде на престолі своєї слави. І зберуться перед ним усі народи, і відлучить їх одних від других, як вівчар відділює овець від козлів. І поставить він овець праворуч себе, а козлів — ліворуч.

Тоді скаже цар тим, що праворуч його: Прийдіть благословенні Отця мого, й осягніть царство, що приготоване вам від оснування світу. Бо я голодував, а ви дали мені їсти; мав спрагу, а ви напоїли мене; слабував, й ви мене відвідали; у в'язниці був, і ви прийшли до мене.

Тоді озвуться праведні, кажучи йому: Господи! Коли ми бачили тебе голодного і нагодували? або спрагненого і напоїли? Коли ми бачили тебе чужиницею і прийняли, або нагим і зодягли? Коли ми бачили тебе недужого чи у в'язниці і прийшли до тебе?

І відповідаючи, цар промовить до них: По правді кажу вам: коли ви вчинили це одному з цих найменших братів, то мені вчинили.

Тоді скаже і тим, що ліворуч: Ідіть від мене, прокляті, у вогонь вічний, приготований дияволу і ангелам його. Бо я голодував, і ви не дали мені їсти; мав спрагу, і ви не напоїли мене; чужиницею був, і не прийняли мене; нагий, і не зодягнули мене; слабував, і у в'язниці, і не відвідали мене.

Тоді озвуться до нього ці і скажуть: Господи! Коли ми бачили тебе голодного, або спрагненого, або чужиницею, чи нагого, чи недужого, чи у в'язниці, і не послужили тобі.

Тоді він відповість їм, кажучи: По правді кажу вам, коли ви не вчинили цього одному з цих найменших, то й мені не вчинили.

І підуть ті на вічну муку, а праведні в життя вічне.

Богослуження: березень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
5	20	Н	М'ясопусна.	4 Посту
6	21	П	Тимотея преп.	42 мч. в Аморії
7	22	В	Найд. м. мч. в Євгенії	Василія сщмч.
8	23	С	Полікарпа сщмч.	Теофілакта ісп. Поклони
9	24	Ч	† 1 і 2 найд. гол. Ів. Хр	† 40 мч. у Севастії
10	25	П	Тарасія св.	Кондрата мч.
11	26	С	Порфірія св.	Софронія св.

Вінніпезькі «Обнов'яни» — випускники з митрополитом Максимом і своїм духовним опікуном о. д-ром Олександром Бараном. Цього року 34 члени студентської організації «Обнова» кінчають студії в Манітобському університеті і 6 членів у Манітобському вчительському коледжі. Прощальна вечірка відбулася в готелі «Форт Гаррі». Слово до студентів-випускників мав митрополит Максим. Пригадавши пораду св. Павла, що все у світі треба перевірити і зберегти тільки те, що добре, митрополит закликав до вірности Церкві, Канаді й українському народові.

ДУХОВНІ РОЗДУМИ
ЗАПАЛ У СЛУЖБІ БОГОВІ

о. Микола ДЯДЬО

Читай хоч деколи життя святих Божих угодників і роздумуй, з яким запалом вони виконували Божу волю. Запал — це скоре, рішуче й невідкличне рішення виконувати те, чого Господь від нас хоче. Запал не конче пов'язаний з почуванням чи часовим настроєм; запал — то непохитна вірність Богові і Його волі.

Чи можеш нині сказати собі самому й Богові, що живеш життям хоч трохи подібним до несебелюбного життя Святих? Вони ніколи не сказали Богові «ні», хоч би чого від них Господь не забажав!

Чи то була недуга, чи тяжка праця, чи невдача, чи недостатки, чи людська критика, святі Божі угодники робили, що могли, якнайліпше, щоб прийняти Божу волю в спокою, без протесту; часто навіть воліли те, що їм Господь Бог післав, — ніж те, що вони самі були б собі бажали.

Наслідуй їхню вірність Божій волі — і матимеш їхній спокій у своїй душі. Твої труди стануть легші, і Господь дасть тобі більші й більші ласки.

Людина, що з запалом служить Богові, хоче пізнати Божу волю у всіх випадках свого життя. І хоч її почуття і настрій змінається, її воля завжди та сама: подобатися у всьому своєму Творцеві й Отцеві. Така людина має часто велике душезне вдоволення, а воно приходить лише тоді, коли хтось свідомо і з радістю йде за Божою волею.

Чим більше вчишся, чим більше пізнаєш духове життя, тим краще будеш розуміти внутрішню простоту життя на землі. Тебе Господь післав на землю, щоб маленькими речами ти заслужив собі вічну славу і небесну радість. Те невисказанне і навіть незбагненне щастя будеш здобувати, коли віддзеркалюватимеш у твоєму щоденному житті — Бога. Ти ж сотворений на Його образ. І чим той образ Творця в твоїй душі виразніший, тим ти ближче до Бога й до неба. Господь хоче, щоб ти ставав щораз більше подібним до Христа Спасителя і в думках, і в словах, і в ділах. Божі угодники, роздумуючи, пізнавали Божу волю і сумлінно старалися так жити кожного дня, як цього Бог хотів. Вони знали, що найліпша для них дорога та, якою Бог хоче, щоб вони йшли. Вони мужніли, ставали сильними, бо черпали силу зі святих Тайн, частої молитви і чесного старання подобатися Богові. Вони навчилися не одної речі, яка раніш здавалася їм понад сили чи таки просто неможливою.

Боже, головною причиною того, що я так багато роблю помилок, є те, що замало часу посвячую на те, щоб ясно пізнати Твою святу волю супроти мене. А другою причиною є те, що не маю рішучої постанови: спробувати.

Буває ще й інша причина моїх частих помилок: навіть коли я пробую, то не вкладаю в це зусилля цілої моєї душі. Знаю, що мені не вдасться стати ліпшим лише при помочі моїх власних природних зусиль. Якщо прийматиму частіше св. Тайни, якщо стану частіше (хоч не конче довше!) молитися, якщо не буду боятися хоч деколи побути на самоті з Тобою на духовнім роздумі і духовнім читанні, мій успіх майже запевнений. Та ба! Я роблю добрі постанови і лише від них самих очікую, що мої злі привички самі собою так і зникнуть! Тим часом Ти, Боже, ждеш моєї рішучої дії.

Боже, час мій короткий. Не дозволь, щоб я його тратив на половинчасті зусилля і літеплі змагання. Дай мені змогу пізнати Твою волю супроти мене і дай мені ласку користати з Твоєї помочі і з тих життєвих обставин, серед яких живу, щоб виконувати Твою святу волю щодня продовж мого цілого життя.

Британський політик ставить питання

(закінчення з 4 стор.)

танському прем'єрові запитати Косигіна, яка доля жде тих діячів культури, «які мають повну гарантію совєтської конституції».

Англійський політик здивований й також видавничими справами в Україні, де росіяни становлять тільки 16.9% населення. А все ж «у 1963 р. в Україні вийшла 3,321 книжка українською мовою і 4,094 — російською, не включаючи тут цілої навали російських книжок, імпортованих зовні».

Конституція дає УССРеспубліці право відкривати дипломатичні представництва в інших країнах. «Насправді їм не дозволяють на жодні дипломатичні прдставництва в чужих столицях, тільки в Об'єднаних Націях, де їхній представник на останній сесії заатакував 'брітанський імперіялізм'. В серпні минулого року центральне міністерство в Москві абсорбувало українське міністерство освіти».

Про автора листа нюйоркський «Пролог» подає такі відомості:

Лорд Сен-Освалд, кол. капітан Роналд Деніс Гей Винн став лордом 1957 року після смерти свого батька. Він — член консервативної партії і колишній член урядів Гюма і Мекміллена.

В час еспанської війни лорд Сен-Освалд був кореспондентом «Дейлі телеграф» в Еспанії. У другу світову війну він служив в Африці, а з 1944 року був зв'язковим для партизанських відділів в Албанії. Після закінчення війни в Европі він організував партизанські частини в Сіямі для боротьби з Японією. В Корейській війні служив як доброволець і був відзначений за хоробрість.

Його дружина — польського походження.

Помагають жертвам Північного В'єтнаму

Німецькі католики і протестанти роблять збірку на будову лікарні в Північному В'єтнамі.

Недавно в Північному В'єтнамі були д-р Мартін Німеллер — діяч Лютеранської Церкви і о. Георг Гюслер — секретар католицької добродійної організації «Карітас».

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie

5. — Гай Прері 10.30
12. — Норт Стар 10.30
19. — Ріно 10.30; Гай Прері 2 попол.
23. Страсті — Гай Прері год. 7
24. Вел. п'ятниця — Гай Прері 10 год.
25. Благовіщення — Гай Прері 10 год.
26. Великдень — Гай Прері год. 8; Піс Рівер 11.00
27. — Піс Рівер 10.30
28. — Гай Прері 10.30

о. Д. Гнат
P. O. Box 68, Glendon, Ph. 635-3741

5. — Ст. Павль год. 8.30; у суботу — велик. сповідь
5. — Глендон год. 10 р.
12. — Айрон Ривер год. 10.30 р.
19. — Боннивил год. 10.30 р.; у суботу ввечері великод. сповідь
24. Вел. п'ятниця — Ст. Павль — положення плащаниці год. 10 рано
26. Великдень — Ст. Павль год. 6.00 рано; Боннивил год. 11.00 рано

о. Т. Гурко
P.O. B. 8, Radway, Ph. 736350

5. — Радвей
12. — Восетна
19. — Смокі Лейк
26. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
P.O.B. 58, Myrnam, Alta.

5 березня — Мирнам
12. — Фіделиті год. 10.30; Бовелон год. 7.30 веч.
19. — Ллойдмінстер

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton Ph. GA 4-1478

5 березня — Восток св. Михаїла год. 9 р. Утр.; 10 год. Сл. Б.; Делф год. 2.30 попол.
12. — Лемонт
19. — Ст. Майкел. П'ятниця 17-го, год. 7 веч. Молебень, духовна наука, сповідь; субота, 8 год. рано — сповідь, Служба Божа год. 9 р. і Парастас
23. четвер — Ст. Майкел год. 7 веч. Страсті
24. Вел. п'ятниця — Ст. Майкел — положення плащаниці год. 10.30 рано
26. Воскресення — Ст. Майкел год. 7.30 р.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton Ph. 434-8279

5. — Стар
10. — Скаро Сл. Б. Напередосвяч. Дарів год. 10.30

о. Б. Каричек
P.O. B. 502, Hines Creek, Ph. 83

5 березня — Ройс 10
8. Поклони — Гайнс Крік 7 веч.
12. — Ройкрафт 10 рано
19. — Гайнс Крік 10 год.
23. Страсті — Гайнс Крік 7 веч.
24. Вел. п'ятниця — Гренд Прері 9.30; Ройкрафт 11.30; Гайнс Крік 1.30 попол.; Ройс 3.30 попол.
25. Благовіщення — Ройс 10 год.
26. Великдень — Гайнс Крік 12 вночі; Ройкрафт 9 рано; Гренд Прері 12 опівдні
27. — Ройс 10 год.
28. — Гайнс Крік 10 год.

о. Б. Лолинський
Box 215, Holden, Ph. 104

5 березня — Дейзленд
8. — Голден-місто год. 6 веч. Поклони
12. — Голден-фарми
19. — Коперник

Всюди Утреня або Всеночне о год. 9.30, Сл. Б. 10.30.

о. П. Литвин
Two Hills, Ph. 657-2345

5 березня — Ту Гилс год. 10
8. — Новий Київ год. 7 веч.
12. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10.30
17. — Новий Київ год. 4 попол. сповідь
18. — Новий Київ год. 9
19. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30
23. — Новий Київ год. 7 веч.
24. — Новий Київ год. 10
25. — Новий Київ год. 10.30
26. — Ту Гилс год. 7; Новий Київ год. 9; Гери Гил 11.30

У Великий піст: Новий Київ — щоп'ятниці заупокійні богослуження, год. 7 веч.; Ту Гилс — щоп'ятниці, год. 7 веч. (старий календар); Плейн Лейк — щосереди, год. 7.30 веч. (старий календар).

о. Є. Мельничук
P.O.B. 215. Boyle, Alta.

5. березня — Бойл 10 год. рано; Крегенд 1 год. попол.
12. — Фрейнс 10 год. рано; Проспериті 1 год. попол.
19. — Крейгенд 10 год. рано; Бойл 1 год. попол.
26. — Проспериті 10 год. рано; Бойл 1 год. попол.

о. П. Петришин
Box 391, Athabasca, Ph. 6752593

5 березня — Росінгтон
12. — Атабаска
19. — Ричмонд Парк
26. — Атабаска і Ню Пайн Крік 2 год.

о. Б. Снігурович
11219 - 58 St., Edmonton Ph. 479-3745

5 березня — Рачфорт Брідж год. 10; Черґіл год. 2 попол.
12. — Дрейтон Велі год. 10; Карвел год. 2 попол.

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna, Ph. 636-3543

5 березня — Вільна
19. — Стрий
24. Вел. п'ятниця — Вільна: положення плащаниці год. 9.30 рано; великодня сповідь від год. 1 попол. Благословення пасок у Вел. суботу о год. 5 пополудні
26. Великдень — Вільна В. Утреня 7 год. рано, потім Сл. Божа
26. — Спедден год. 10.30 рано

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree, Ph. 592-3804

5 березня — Левой 10.30
12. — Іннісфрі X ренч 10.30; Ренфурлі 7.30 веч.
19. — Іннісфрі XI ренч 10.30; Менвіл 7.30 веч.
26. — Іннісфрі-місто 10 ранком

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent, Ph. 948-3730

5. — Дервент 10.30
12. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford Ph. 445-2731

5 березня — Норт Бетлфорд
12. — Витків
19. — Норт Бетлфорд
24. Вел. п'ятниця — Радісон
26. Великдень — Радісон

У Великий піст у Норт Бетлфорді щоп'ятниці о 9.30 рано Служба Божа Напередосвячених Дарів.

о. М. Будз
Box 208, Vonda, Ph. 47

5 березня — Войда 10.30
12. — Смате 10.30
19. — Пітерсон 10.30
26. — Гаврилюки 10.30

Щоп'ятниці у Великий піст — сорокоусти у Вонді 9 год.; щонеділі і щоп'ятниці — великодня сповідь.

о. І. Ворона
Box 388, Wadena, Ph. 338-2368

5. — Вадіна 9 рано; Ровз Велі 11 рано; Поркюпайн 3 попол.
12. — Вадіна 10 рано
19. — Вадіна 9 рано; Фостон 11 рано; Поркюпайн 3 попол.
26. — Ровз Велі 9 рано; Вадіна 11 рано

Сорокоусти і Хресна дорога щосереди в Ровз Велі; щоп'ятниці у Вадіні 7 год. веч.

о. С. Гарванко
Box 103, Krydor, Ph. 40

5. — Блейн Лейк
12. — Кридор (год. 8.00 вечір)
19. — Орлів
29. — Кридор

В час Великого посту в середи і п'ятниці рано Сорокоусти в Кридорі або Блейн Лейку, у четвер 7.30 веч. Гетсиманська година в Блейн Лейку; а в п'ятницю год. 7.30 веч. — Літургія Преждеосв. Дарів у Кридорі. — Великодні сповіді — відповідно до заголошень.

о. П. Гардисаля
Box 37, Norquay, Ph. 63

5 березня — Норквей 8.30; Арран-м. 10.30; Гаєс 1 попол.
12. — Норквей 8.30; Сван Плейн 10.30; Глен Елдер 1 попол.
19. — Норквей-ф. 10; Пеллі 1 попол.
24. — Норквей — 1 попол.; Глен Елдер 3 попол.; Гаєс 4 попол.
25. — Норквей 9
26. — Норквей 6; Гаєс 9; Арран-Весна 1 попол.
27. — Норквей 10; Глен Елдер 1 попол.
28. — Норквей 8.30

о. А. Пакош
751 - 14 St. W. Prince Albert Ph. 763-3645

5 березня — Самбург
12. — Міт Парк
12. — Шіпмен 1 год.
19. — Мекдовал
26. — Міт Парк

о. В. Флик
Box 310, Hafford, Ph. 37

5 березня — Геффорд 9.30; Алтікейн 11.00
12. — Спірс 9.30; Геффорд 11.00
19. — Геффорд 9.30; Алтікейн 11.00
26 — Спірс 9.30; Геффорд 11.00

о. А. Хоружний
Box 111, Alvena, Ph. 10

5. — Вакав
12. — Алвена-місто
19. — Ланіві
26. — Алвена-місто

о. М. Шевчук
Box 254, Montmartre

5. — Дайсарт 10 год.; Момарт 7 веч.
12. — Момарт 10.15; Кендіяк 9 год. (вел. сповідь)
9. — Гренфел 10.30; Момарт 8.30
26. Великдень — Кендіяк; Момарт 10 рано

о. С. Юник ЧСВВ
Box 1375, Melfort, Sask.

5 березня — Мелфорт год. 10; Нілавин год. 2
12. — Гронлід год. 10.30; Мелфорт год. 7.30
19. — Єлов Крік год. 10.30; Мелфорт год. 7.30
26. — Мелфорт опівночі; Бружсбі год. 10.30

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
1112 Caledonia Ave. Victoria, B.C., Ph. 384-6006

5. — Вікторія год. 10 рано; Порт Алберні год. 5 попол.
8. — Вікторія год. 7 веч.
12. — Вікторія год. 10 рано; Чімайнас год. 3 попол.
19. — Порт Алберні год. 10 рано
23. Вел. четвер — Вікторія год. 7 веч. Страсті ГНІХр.
24. Вел. п'ятниця: полож. плащаниці — Вікторія 10 г. рано; Порт Алберні 3 попол.
25. Вел. субота — Чімайнас год. 11 рано, благословлення пасок; Порт Алберні год. 7 веч. Воскр. Утр. і благосл. пасок
26. Великдень — Вікторія год. 9 рано
27. Світл. понеділок — Вікторія год. 9 рано
28. Світл. вівторок — Вікторія год. 9 рано

о. Б. Лисак ЧСВВ
1213 Falls Street, Nelson, B. C. Tel. 352-3623

5 березня — Нелсон год. 9.30 р.
12. — Крестон год. 12.00
19. — Нелсон год. 9.30; Трейл год. 12.00
24. Вел. п'ятн. — Нелсон — Виставлення плащаниці
26. Великдень — Нелсон 5.30 рано; Кренбрук 11.00 рано

Sterling Memorials Ltd.

3619 - 118 Avenue
EDMONTON, ALTA.
Ph. 474-1311
Фабричні ціни
Peter Kokolski, Manager

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

THE EDMONTON SEPARATE SCHOOL BOARD

ПОТРЕБУЄ

Кваліфікованих католицьких учителів для всіх ґрейдів від 1 до 12, включно з предметами професійними, комерційними й академічними. Особливо треба вчителів для початкових ґрейдів.

Обов'язки почнуться від 1 вересня, 1967.

Скаля платень у 1966 - 67

	1 уг.	2 уг.	3 уг.	4 уг.	5 уг.	6 уг.
Basic	3300	3800	4350	5550	6000	6500
Annual Increments	11 × 275			6 × $325 6 × 400		
Maximum	6325	6825	7375	9900	10350	10850

Переговори відбудуться в справі нової скалі на 1967 - 68 рік.
Просимо зголошуватись до:

F. E. DONNELLY, Supervisor of Teacher Recruitment,
Edmonton Separate School Board,

9807 - 106th Street, Edmonton, Alberta. Phone: 429-2751

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Пелі, Саск.: Похорон бл. п. Анни Чорнюк

В п'ятницю, 5 серпня 1966 р. упокоїлася в Бозі бл. п. Анна Чорнюк, проживши 74 роки. До Канади приїхала вона з родичами в 1902 р. Родичі осіли в Сифтон, Ман. Тут вона й вийшла заміж за Стефана Чорнюка. Молоде подружжя жило в Манітобі через 5 років, а відтак перейшли жити до Пеллі, Саск. Разом з родичами взяли гомстед в околиці Майбредж. Тут вони фармували до 1930 р., коли то помер чоловік покійної Анни, залишаючи її з 13-ро дітьми, а яких наймолодша дочка мала 3 тижні. Всіх цих дітей покійна Анна виховала, без ніякої допомоги, гарно, по-християнськи. Цю посвяту матері для дітей діти належно оцінили й віддячувались своїй матері рівнож щирою любов'ю. В липні 1966 р. всі діти з'їхалися до дому матері, щоб її відвідати, бо довідалися, що вона слабне на силах. Одна дочка з сином приїхала з Англії, друга з чоловіком з Гемилтону, 2 сини з жінками та внуками з Гемилтону, Онт., ітд. З цеї нагоди зроблено теж спільну світлину. Ніхто не сподівався, що це буде вже таки остання світлина разом з улюбленою матірю. Дехто з дітей ще навіть не вернувся з відвідин матері домів, як покійна Анна померла в сні на атак серця. На похорон матері приїхали всі діти. А залишила покійна 5 синів, 8 дочок, 32-ох внуків та 10 правнуків.

бл. п. Анна Чорнюк

Похоронні обряди відслужив о. М. Габак при великій участі людей. На похорон приїхала теж родина з Давфин, Ман. Після похорону відбувся поминальний обід в домі синів Михайла і Дмитра. З нагоди похорону передано 10.00 дол. на "Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійній Анні вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Родина покійної Анни складає щиру подяку Всч. о. М. Габакові за відслуження похоронних обрядів, приятелям за жертви на Служби Божі та за квіти на могилу, а всім учасникам похорону за віддання останньої прислуги покійній. Вічна їй пам'ять.

Чергил, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. МИХАЙЛА ЯКИМЦЯ

В четвер, 24 листопада 1966 р., згинув у нещасливому випадку недалеко Смонгіл бл. п. Михайло Якимець, син Стефана і Анни. Батько покійного походив родом з села Старява, пов. Мостиска, Західна Україна. До Канади приїхав був самий в 1930 р., а в 1934 р. спровадив свою дружину. Подружжя мало двоє дітей: Марію, яка одружилася зі Степаном Шибунькою, сином Дмитра й Парасковії з Чергил. і бл. п. Михайла, який загинув тепер. І мати покійного Михайла, і він самий були членами української католицької парафії в Чергил. В чергилській церкві покійний Михайло вінчався, там він теж охрестив своїх двох синів, що тепер залишилися сиротами.

Похорон покійного зачався парастасом, що його в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял в Едмонтоні в понеділок, 28 листопада, відслужив о. Б. Снігурович. Заупокійну Службу Божу й похорон відправив о. Б. Снігурович у вівторок, 29 листопада, в парафіяльний залі. Він теж попрощав покійного в послідну дорогу.

Після похорону відбувся в парафіяльній залі поминальний обід, під час якого на заклик о. Б. Снігуровича, п. О. Воробець перевів збірку на добрі цілі, з якої передано 22.00 дол. на "Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Прибиті глибоким смутком по втраті нашого найдорожчого чоловіка, сина та брата, складаємо щиру подяку Всеч. о. Б. Снігуровичеві за відслуження похоронних обрядів та за слова прощання й потіхи. Похоронному заведенню Парк Меморіял з Едмонтону дякуємо за совісну услугу. Дякуємо рівнож всім нашим приятелям, що несли домовину з тлінними останками покійного, як теж тим, що склали свої жертви на Службу Божу та квіти на могилу. Вкінці дякуємо всім учасникам похорону за їхню участь в похороні та віддання послідної прислуги покійному. Нехай Всевишній нагородить всім сторицею, а покійного Михайла прийме до Свого царства.

Дружина, родичі та сестра Марія

Бовелон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. МАРІЇ ПІХОТА

В понеділок, 28 листопада 1966 р., упокоїлася в Бозі бл. п. Марія Піхота з Бовелон, проживши 83 роки трудолюбивого життя. Померла вона в шпиталі в Едмонтоні.

Покійна Марія прийшла на світ 17 серпня 1883 р. в селі Старява, коло Мостиск, пов. Перемишль, Західна Україна. Там вона провела свої молоді літа, там вона й одружилася зі своїм чоловіком Іваном і звідти 1939 р. виїхала вона зі своїм чоловіком і дітьми до Канади. Тут вони осіли в Бовелон, Алберта. В 1954 р. помер її чоловік й вона проживала решту свого віку переважно у свого сина Андрія, а останніми часами коло своєї дочки Марії в Едмонтоні. Покійна Марія була практикуючою християнкою - католичкою, старалася бути щонеділі на Службі Божій, як лише була до цього нагода, та часто приступала до св. Тайн. Останні роки свого життя через недугу провела вона по шпиталях в Мирнам та в Едмонтоні, де й померла.

Покійна та її чоловік виховали трьох синів: Петра та Івана в Бовелон, а Стефана в Іннісфрі, та дочку Марію, зам. Чорний в Едмонтоні.

бл. п. Марія Піхота

Похоронні обряди зачалися панахидою, що її, в заступстві хворого о. М. Гураля, відслужив 30 листопада в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял у Вегревил о. Р. Стародуб. В дні 1 грудня відправив о. Р. Стародуб в українській католицькій церкві в Мирнам заупокійну св. Літургію й похорон. Після послідного цілування відпроваджено тлінні останки покійної на цвинтар "Красна гора" недалеко Бовелон.

Покійну оплакують діти та 11 внуків і 2 правнуки. А многі кревні та знайомі прощали покійну востаннє зі сльозами в очах.

Після похорону відбувся в залі в Бовелон поминальний обід, на якому зібрано на "Українські Вісті" 17.93 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійній Марії вічна пам'ять.

Торонто, Онт.: Похорон бл. п. інж. Романа Голода

У понеділок, 26 грудня м.р., відійшов у вічність загально відомий, заслужений громадський діяч і визначний пластовий провідник інж. Роман Голод. У вівторок 27 і в середу 28 грудня в похоронному заведенні Л. Кардинала при вул. Аннетт відбувалися біля домовини покійного панахиди, які відслужили 12 наших священиків з різних торонтських церков під проводом отців прелатів Б. Липського і В. Філевича. У панахидах крім родини взяли дуже численну участь друзі і знайомі покійного, в тому багато пластової молоді. Дві групи пластунів і пластунок у однострях і з курінними прапорами тримали біля домовини почесну стійку.

бл. п. інж. Роман Голод

Похоронні обряди відбулися в четвер 28 грудня. Після відправлення панахиди в похоронному заведенні і перед зачиненням домовини найвищий ранґою старшина Пласту пл. сен. Осип Бойчук удекорував покійного найвищим пластовим сеньйорським відзначенням — орденом св. Юрія в золоті. Після того домовину з тілом покійного перевезено до церкви св. отця Николая, де вісім отців під проводом о. прелата Б. Липського відслужили заупокійну Службу Божу і парастас. Співав церковний хор під управою проф. І. Ковалева. Церква була виповнена по береги учасниками похорону, теж і з-поза Торонта. Між присутніми було дуже багато пластової молоді. Група старших пластунів у однострях, уставлених по обидвох боках домовини, і хоружі трьох куренів юнаків і трьох куренів юначок із своїми курінними прапорами, у поставі "на струнко" тримали почесну стійку. Домовина була накрита червоною китайкою з пластовою відзнакою, побіч китайки лежала пластова одностроєва шапка покійного.

Покійного попрощав в церкві о. прелат Б. Липський, характеризуючи його як повноцінну людину, правдивого, практикуючого християнина, зразкового і жертвенного громадянина, а зокрема сердечного приятеля нашої молоді і неструдженого пластового провідника. Домовину вносили до церкви і виносили з церкви під жалібні звуки барабанів пластової оркестри провідники Пластової Станиці в Торонті.

Після відслуження панахиди над відкритою могилою на цвинтарі Проспект попрощали покійного від усього українського суспільства інж. Є. Пастернак, а від головного і крайового пластових проводів і від усього пластового товариства пл. сен. М. Плавюк. Накінець жалібні звуки сурм пластової оркестри попрощали востаннє незабутнього пластового друга і провідника, що так передчасно і ненадійно відійшов на вічну ватру...

Під час тризни, що відбулася після похорону і якою проводив мгр. Я. Спольський, говорили про покійного д-р О. Бойчук з Дітройту, як представник головного пластового проводу, д-р А. Фіголь з Мюнхену від найближчих друзів, а д-р М. Кушпета, голова місцевого відділу КУК, від української громадськости Торонта. Від родини промовляли дочка покійного Рената і швагер о. І. Прокопович з Дітройту, передаючи слова подяки всім, що зайнялися переведенням похорону, і всім тим, що віддали покійному останню прислугу.

Б. С.

Заввага: життєпис бл. п. інж. Р. Голода був надрукований в "УВ" з 19 січна п.р.

Ричмонд, Бр. К.

В дописі про похорон бл. п. Михайла Чепіля, в числі 7 з 16 лютого, подано помилково ім'я "Михайло Чміль". Має бути Михайло Чепіль.

Райкрофт, Алберта

ЯК І КУДИ МИ ЇЗДИЛИ КОЛЯДУВАТИ

В день Христового Різдва ми, тобто п. Гр. Гавриленько, його дружина Ольга з роду Зуб, п-во Стадники зі Спирит Ривер, що були в нас в гостях і ми обоє, тобто Іван та Марія Бзові, змозилися на скору руку поїхати в коляду. Поїхали ми зразу до Бонанза, Алта, й не пожаліли того. Нас гарно й щиро прийняли релігійні, святочно настроєні господарі ,що дуже раділи нашими відвідинами з колядою. В кожній хаті, де ми були, дістали ми гарну коляду, гостили нас щиро, випитували про новини та запрошували прийти з колядою й на другий рік. Ми всіх запевнювали, що, як Бог дасть діждати чергового Різдва, то загостимо до них знову з колядою.

Вертаючи з Бонанза, ми повернули ще до Спирит Ривер, до кількох наших знайомих. Не поминули ми в Спирит Ривер й щирих наших українців п-ва Косованів. П. Г. Косован є вже через довгий час мейором того містечка. Прийняли нас рівнож дуже гарно й щиро, бо це люди дуже привітні та милі. Дай нам, Боже, таких багато.

Пізніше були ми ще у Волиню, Вонам та Вокінг. И було гарно та й мило, хоч не всюди. Часом від декого ми навіть почули, що коляда це жебранина. Може це дехто й так розуміє. А мені здається, що коляда це таки наша цінна та свята традиція передана нашими незабутніми батьками, дідами та прадідами ген з сивої давнини нашої історії. Сумно, пусто й порожно було б Христове Різдво без колядок. На таке врочисте свято лише їсти й пити, чи пити й їсти, то таки трохи замало. Але залежить, як хто свято розуміє.

Ми ще почули від декого й таке: "не треба", "непотрібно", "не хочу", "не колядуйте" або "сам собі заколядую". Ну що ж? З пустої стодоли пусті горобці вилітають — каже наша стара приповідка. На будуче такі доми треба буде оминати, хай обходяться без коляди...

До нас долучилися відтак ще п. Щудло, п .Фіджел та п-і К. Рогозінська. Разом заколядували ми 228.00 дол. Це буде велика поміч для нашої гарної церкви. Бо в нас немає багато членів та й то, не в гнів кажучи, й не всі дуже діяльні. На будуче варто б, щоб перед Різдвом ми зійшлися кілька разів, навчилися гарно колядувати та вибрали гарні коляди, щоб відтак не стидалися, як прийдеться колядувати. Вчитися ніколи не запізно й ніяка наука для нікого не є стидом... А тоді знову зможемо відвідати наших щирих та милих сусідів та й придбати дещо й для нашої церкви. "Най відлюдок перед гістьми хату замикає, нам з людьми по людски жити сам Бог помагає"...

М.М.Б., Райкрофт, Алта

Іван Німчук, Лемонт

СПОМИН ПІОНЕРА

З ДЖУРИНА ДО КАНАДИ

Я щасливо дістався "зайцем" до Калгари, але тепер треба було думати, що з собою дальше почати. То вже було геть пополудні, а я не знав, де буду спати й що буду дальше робити. Хоч з нічліґом то ще не так дуже страшно, я вже давно привик був денебудь і якнебудь ночувати й спати таки прямо на землі. Мене більше гризла інша біда, а саме, що в мене немає при душі ні одного цента, а тут таки здалося б щось трохи перекусити. Походив я так то сюди то туди, і врешті надумався піти ще раз в те саме місце, де я був п'ять днів тому, до того, як його називали, "ровдмастра". Наші люди таки казали на нього коротко "мастер". Він називався Твідл. Був це вже старший віком чоловік, доброї вдачі, ніхто на нього ніколи не відказував. Багато наших його навіть дуже любили, бо він любив час до часу трохи випити, й через те втратив був службу "ровдмастра" й мусів вертатися назад на секцію за формана. До цього Твідла пустився я тепер другий раз питати за роботою. Я зайшов у його канцелярію, щоправда з немалим острахом. Бо, а нуж він мене пізнає й запитається, як то сталося, що мене щойно недавно вислали до праці, а я вже тут знову опинився в нього. Але не було ради. Я запитав його, чи не має для мене праці. Він дивився на мене досить довго, певно пізнав мене й пригадував собі, куди він мене вислав був до праці. Але не сказав мені за те нічого, лише відповів, що має для мене працю і, якщо я хочу, то можу їхати до цеї праці ще таки зараз сьогодні. Тут є поїзд, який набирає собі вугілля якраз десь тепер, він приїде небаром сюди, він дасть мені картку, з якою мене приймуть на "кабуз" і паровіз завезе мене на місце праці. А яка там буде праця, то там вже мені скажуть на місці. Я погодився їхати, він дав мені картку, я подякував і вийшов на двір. Довго не довелось мені ждати, бо незабаром заїхав паровіз, що

КЛОПІТ З ПРАЦЕЮ

тягнув за собою довжелезний ряд порожніх плоских возів, без стін, або, як тут їх називали, "флет-кар". На ці плоскі вози робітники ,переважно наші люди, накидали піску в місцевості Морлей, 40 миль на захід від Калгари. Цим то поїздом поїхав я тепер знову з Калгари в ту саму сторону, що їхав передше, але значно дальше, як колись, бо 40 миль. Як ми приїхали на місце, я чимскоріше пішов до формана зі своєю карткою від Твідла. Він подивився на картку й сказав, що все в порядку. Завтра вранці піду до праці. А тимчасом казав мені йти до вагонів, що стояли на бічних рейках. В тих вагонах, сказав він мені, є більше людей, які працюють в нього, там певно ще буде місце переспатися й для мене. Там я маю спати а їсти маю в другому вагоні. Він сказав, я подякував і він вже хотів відходити, але я йому сказав, що я ще сьогодні не вечеряв. Він казав мені йти за ним до кухні. Ми прийшли туди застали там всю службу від того поїзду, яким я приїхав,. Вони якраз засіли до стола вечеряти. Форман сказав кухарові в чому діло, і казав мені сідати за стіл. Я дуже втішився, бо кухар не мусів для мене готовити щось окремо їсти. А я таки вже був добре голодний. Повечеряли ми добре і я по вечері пішов до того вагона, де я мав спати. Як я увійшов до середини вагона, мені зараз нагадався наш корабель на морю, яким ми їхали до Канади. Тут у вагоні виглядало так само як на кораблі. Ліжка були уставлені по обох боках вагону у два поверхи, а на кожному ліжку спало по двох людей. На кораблі було вигідніше, бо там спали лиш по одному. В одному вагоні містилося 32-ох людей, а деколи й більше. Мені показали одно порожне ліжко й я пішов туди спати. Не бачив я того вечора добре, хто там був, бо вже починало темніти, люди розбиралися до спання, а й я був щасливий ,що зможу спокійно переспати ніч по такому дні який я перебув.

Другого дня в шостій годині побудились ми зі сну. Будив нас голос якогось залізного граділля, в який бив сильно сталевим сворнем помічник кухаря. Пів до сьомої знову задзвонив на нас дзвінком, щоб ми йшли снідати. Як зійшлися всі робітники на снідання, а було їх поверх 90, я побачив між ними й деяких знайомих. Був між ними мій щирий друг Іван Лащук, а дальше Іван Гевко, Олекса Перун і много інших українців. Але ці другі були мені незнані. Були це переважно буковинці, а крім них чимало й румунів.

Після снідання, точно в сьомій годині, всі вирушили недалеко під пісковий горб, де вже стояв вчорашній поїзд. На ті порожні вози почали наші люди завзято насипати цей тяжкий пісок. Мені щось так зразу видавалося, що люди дістають заплату або від ярда піску, або від вагона. Очевидно ,і я старався додержувати їм темпа праці, що лиш було можливо, але вечером я був таки дуже змучений. Тут треба було двом робітникам накидати піску на чотири вагони, тобто один чоловік мусів наладувати два вагони на день. Це не була ніяка іграшка. Кожний вагон був 36 стіп довгий і вісім стіп широкий. Отже треба було навалити такі дві греблі піску, бо так треба було накидати, щоб пісок аж сипався на боки. Як усі вози були заладовані піском, їх зараз відтягали на другі рейки, а на їх місце затягали нові. Так воно йшло щодня без перерви. Заладовані вози відвозили в такі місця, де було піску потрібно. Пісок зісували з вагонів при помочі линви й плуга. Вози стояли загальмовані добре на місці, на залізничний віз затягали плуга, до якого чіпляли линву. Цю линву чіпляли відтак до паровозу, який поволі їхав уперед, тягнучи за собою плуг, який знову зісувава пісок на землю. Пісок частинно падав поміж вози, та на це було кілька людей, що стояли з лопатами поміж возами й викидали пісок на бік. Вони теж перекидали линву на другий віз. Так, що заки тут окинули пісок з возів, то вже надходили свіжі вози з піском і знова треба було забиратися до скидання. Поробив я тут знову три дні й дуже змучився. Мій наставник ("бос"), видно, змилосердився наді мною, що я так тяжко мучуся та й відправив мене з цеї праці. Цим разом я аж так дуже не засумував, бо я чув по своїх силах, що мені тут довго не бути. Але я не мав охоти й вертатися домів, бо знав, що немає до чого. До того я ще й стидався, бо думав собі наперед що скажуть про мене люди. Певно скажуть, що я до ніякої роботи не надаюся. А з другого боку я конче хотів щось заробити та й принести якийсь гріш додому, щоб помогти своїм родичам та й собі самому якесь життя на фармі розпочати. А тут ніяк не маю сили вдержатися при цій праці, бо не маю до тих робіт на залізниці ні здоров'я, ні сили. І так зле й так недобре. Форман звільнив мене з праці, або як тут казали, дав мені "тайм", але був настільки людяний, що не пустив мене знову пішком йти назад до Калгари, але казав кондукторові поїзду, що, як поїдуть цього вечора до Калгари по вугілля, щоб забрали й мене зі собою. Так і сталося. Третього дня вечором я був уже знову в Калгари. Я приїхав до ~~цього щасливого~~ міста в суботу вечером. Я зайшов до якогось порожного вагона, за який я був певний, що його скоро нікуди не потягнуть, бо він був досить ушкоджений, і там переночував. Другого дня рано не мав я де подітися, бо наших людей в Калгари було ще дуже мало, а до того це була неділя, всюди тихо й спокійно. Саме місто було невеличке, то й великого руху не було, хіба час від часу хтось переїде повозкою, запряженою одним, звичайно гарним конем. Не мав я з собою що робити, то перейшовся кількома вуличками сюди й туди і врешті вернувся назад на СіПіАрську станцію. Почекальня була постійно відчинена, я зайшов до середини, щоб трохи відпочити, бо тут були лавки. Примістився я в одному кутку ,над яким було відкрите вікно, й зачав думати, що робити дальше. Виглядало мені, що не буду нікому перешкоджати, бо в той куток ніхто не заходив. В полудне начальник станції йшов на обід і замкнув лише двері своєї канцелярії а почекальні таки не замикав. То я собі сидів спокійно дальше.

Арран, Саскачеван

ПОХОРОН ПІОНЕРА

В п'ятницю, 11 листопада 1966 р., упокоївся в Бозі бл. п. Василь Кінащук проживши 64 роки. Покійний помер в шпиталі в Сван Ривер, Ман.

Походив він родом з Етелберт, Ман., де прийшов на світ 1902 р. Покійний уродився німим й залишився німим через ціле своє життя. Покінчив він школу для глухо-німих й не лиш навчився мови глухо-німих, але навчився теж писати добре так, що міг порозумітися з другими людьми при помочі письма. Писав картки й висловлював свої думки чи бажання. Жив він з родичами на фармі й помагав їм у праці. Родичі фармерували в Арран-Весна й покійний Василь жив з ними. В 1928 р. помер батько і покійний Василь тоді провадив господарку з матірю. Коротко відтак померла й мати. Тоді забрав його до себе брат Іван і він жив якийсь час з братом та братовою Анною на фармі, а відтак перейшов жити до містечка Арран, щоб відпочити по тяжких трудах на гомстеді. Василь жив тоді з ними рівнож в Арран аж до своєї смерти. Покійний Василь був милої й погідної вдачі, часто сповідався (на письмі), приступав до св. Тайн й совісно виповняв свої релігійні обов'язки.

Похоронні богослуження відслужив о. М. Габак, який теж й попрощав покійного в послідну дорогу. Після похорону відбувся в парафіяльній залі поминальний обід, під час якого переведено збірку на "Українські Вісті", з якої прийшло 12.00 дол. Ці гроші передано п. Ф. А. Демчукові, щоб написав допис про покійного.

Після того тлінні останки покійного перевезено на цвинтар св. Апостолів Петра й Павла до Арран-Весна, де їх похоронено поруч могил його батьків.

За збірку щиро дякуємо, а покійному Василеві вічна пам'ять.

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE

Редагує: Анна Марія Баран
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
РІК 2. Телефон: 242-6364 Ч. 9

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ПАРКОВОГО КОМІТЕТУ

Загальні збори паркового комітету "Українського Парку Мун Лейк", зорганізовані та переведені відділом Братства Українців Католиків при катедрі св. Юрія, відбулися 11-го лютого ц.р. о год. 8 вечора в "Домі Української Молоді".

Зборами проводив голова відділу БУК п. Василь Гнатюк, секретарював п. І. Корнило. Приявних на зборах було 15 осіб, що репрезентували саскатунські парафіяльні організації: д-р М. Крочак — парковий комітет, о. В. Івашко — парковий комітет та Пласт, пані К. Гнатюк — голова відділу ЛУКЖ при катедрі св. Юрія, пані І. Ковалюк — ЛУКЖ, Іван Дуда — рідна школа, Володимир Гнатюк — рідна школа, Петро Камінський — БУК, Орест Сорба — УКЮ, Аделя Пасічник — УКЮ; Рассел Стецик, Петро Костина, Кен Корчинський — Клюб українських католицьких професіоналістів та промисловців, Василь Гнатюк, Теодор Баран та Іван Корнило — відділ БУК при катедрі св. Юрія.

Предсідник зборів Василь Гнатюк виголосив коротку програмову доповідь, в якій вказав на велику активність громадян Канади з нагоди її сторіччя. Також і українські організації, разом чи поодиноко, повинні виконати якусь корисну працю, як проект сторіччя.

У доповненні до слів В. Гнатюка, промовляв Т. Баран. Покликуючись на свою пропозицію під час останнього засідання відділу, він подав до відома, що на засіданні порішено з нагоди сторіччя Канади та 75-річчя поселення українців у Канаді, при помочі всіх українських саскатунських парафіяльних організацій, розбудувати "Український Парк МУН Лейк". В першу чергу заплановано побудувати п'ять вигідних куренів та поліпшити басейн до купання, як також переведення іншої праці в парку, щоб в ньому найшли вигідні приміщення молодь та діти в часі літніх вакацій.

В дискусії, з узаги на те, що між приявними були нові представники організацій, о. В. Івашко пояснив правне оформлення парку та спосіб дотеперішнього його ведення. Власником "Українського Парку Мун Лейк" є Єпископська Корпорація. Землю, 80 акрів, куплено старанням і фінансами Клюбу Українських Католицьких Професіоналістів та Підприємців, а головно старанням першого голови Клюбу бл. п. Володимира Гнатюка.

Опіку над парком передав Преосвященний Кир Андрей єпархіяльній управі Братства українців католиків, яка згодом передала опіку над парком місцевому відділові БУК. Старанням відділу БУК зорганізовано парковий комітет, що складався з представників місцевих організацій. Цей комітет в порозумінні та за порадами Преосвященного Кир Андрея, вложив багато праці в приготуванні парку для влаштування літніх таборів для молоді та відбування "пікніків" для організацій та парафій.

В дальшій дискусії порушено справу будови куренів, поліпшення купального басейну, фінансів, виховного персоналу та виготовлення відповідного правильника для ведення праці в парку.

На цих зборах вибрано управу паркового комітету в такому складі: голова — д-р М. Крочак, заступник голови — Рассел Стецик, секретар і скарбник — о. В. Івашко, фінансовий секретар — Василь Гнатюк, плянування в розбудові парку — Кен Корчинський. Виготовлення відповідного правильника доручено Т. Баранові.

Відділ ЛУКЖ в Геффорд

В 1966 р. відділ ЛУКЖ в Геффорд, Саск. мав 63 членкині. На протязі року було 7 сходин усіх членкинь, а крім цього було ще кілька сходин самої управи. В минулому році відділ влаштував: "пирогове пущення" перед Великим постом, весняний базар з продажжю писанок, вишивок та домашнього печива, 4 бенкета та кілька поминальних обідів. З нагоди виїзду членкині відділу П. С. Корчинської доРіджайни влаштовано їй прощальний вечерок.

На осінний з'їзд в Саскатуні відділ вислав свою делегатку, переслав грошовий дарунок сиротинцеві в Айтуні і купив вінок на "День полягглих".

Членкині відділу помагали перевести осінній парафіяльний базар та ходили з колядою на щедрий вечір. За минулий рік відділ мав 2,312.86 дол. приходу.

До управи відділу на 1967 р. увійшли такі пані: С. Давидюк — голова, О. Герман — заст. голови, О. Сокіл — рек. секр., Н. Горбай — фін. секр., З. Богун — касієрка, М. Якимчук — прес. реф. М. Дідич — хроніки і сусп. опіки. Контрольна комісія: М. Ф. Дідич, Н. Гарах і А. Бецкал. Головний комітет: Н. Гарах, В. Москалик, М. Чуганюк і Г. Криновська. Господині — М. Ребрина, Ю. Ребрина, О. Бурлак, О. Жук, Е. Циба, А. Бецкал і В. Воротняк.

Марія Якимчук, прес. референт

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg.
Saskatoon, Sask.
Phone 242-8656

Екзекутивний директор КУК Канади

Д-Р ЯРОСЛАВ КАЛЬБА БУВ У САСКАТУНІ

У середу 22 лютого ц.р., опівдні представники саскатунських організацій з головою відділу КУК, привітали екзекутивного директора КУК д-ра Ярослава Кальбу на саскатунському летовищі, опісля були в одному з кращих ресторанів разом з ним на спільному обіді.

Д-р Я. Кальба перебував в Саскатуні не повних два дні. В короткому часі був на авдієнції в Преосвященного Кир Андрея у його палаті, відвідав отців душпастирів обох катедральних парафій в їхніх резиденціях, загостив до обох інститутів, а це інституту А. Шептицького і інституту П. Могили, склав візиту проф. Дж. Симпсонові, був гостем у кількох домах, родин, що стоять у проводі нашого громадського життя в Саскатуні, взяв участь в похоронному богослуженні в четвер вечером, за бл. п. д-ра Івана Лемішку, відомого із його громадської діяльности, а в останніх роках голови відділу КУК у Вонді Саск., і вкінці відбув зустріч з громадянством.

д-р С. Я. Кальба

Зустріч з громадянством відбулася в середу, в дні приїзду нашого шановного гостя, в годині 7.30 вечора в залі Українського Національного Об'єднання, з участю 60-кількох осіб, представників саскатунських організацій та делегації відділу КУК з Норт Беттелфорду, Саск. Поміж приявними були отці душпастирі.

Сторіччя Канади, — світова виставка в Монтреалі та світовий конгрес вільних українців, були основою доповіді, що її того вечора учасники зустрічі мали нагоду вислухати.

З важливіших підкреслень у доповіді слід би вирізнити, вирішення централі КУК, видати з нагоди 100-річчя Канади памфлет, який у трьох мовах — українській, англійській і французькій інформував би про важливіші досягнення українців у Канаді у всіх ділянках нашого життя, включаючи участь у воєнних діях Канади та її розбудови. Цей проєкт приявні привітали з ентузіязмом, пропонуючи видати памфлет у тисячних накладах для масового поширення, зокрема при запланованій кампанії 1-доларової збірки на фонд КУК у зв'язку з світовою виставою в Монтреалі.

Шановний гість представив заплановану участь українців у світовій виставі, зокрема участь, яку підготовляють жіночі організації та всі організації молоді. Він підкреслив, що наші ювілейні святкування проходять масово в поосібних місцевостях і провінціях, одначе треба виявити нашу участь як цілість нашої спільноти в Канаді, виявити її пляново, масово й імпозантно. 100-річні святкування є теж нагодою включити наші вимоги як цілість української спільноти в Канаді — цієї нагоди нам не можна промнути і саме над цим зараз працює централя КУК.

Для збереження української культури в Канаді і для добра цієї країни, — зареєстрований 1-мільйонний Шевченківський фонд, як проєкт українців з нагоди 75-річчя поселення і 100-річчя Канади, це проєкт своєю мірою гідний української людини. Він вічний і нерушимий, бо тільки відсотки будуть служити для наміченої цілі, сам фонд є ґарантований і контрольований державою. Більш щедрого проєкту по лінії служіння народові не можна було піднайти, говорив шановний бесідник. Українська спільнота мусить подбати, щоб цей проєкт був ще у цьому році зреалізований, для цього саме підготовляється відповідна загальна акція.

Централя КУК теж розплянувала свій "Бюлетень", що до цього часу служив і обмежувався до інформацій канцелярії КУК, значно поширити та збагатити змістом.

Наша зустріч з екзекутивним директором д-ром Я. Кальбою скріпила наше довір'я до акції цієї нашої централі в Канаді. Діловість, серйозний і зрахований підхід в користь і добро нашої спільноти у всіх заторкнених справах того вечора, дають запоруку добрих успіхів у прийдешньому.

Дякуємо д-рові Я. Кальбі за його корисний і незабутній побут поміж нами та бажаємо йому на пості екзекутивного директора в централі КУК якнайкращих успіхів.

Похорон піонерки в Рамі

Сімнадцятого січня ц.р. несподіваною смертю відійшла у вічність піонерка бл. п. Анна Ленюк, прийнявши св. Тайну Єлеопомазання.

Похорон бл. п. Анни відбувся 21 січня в церкві св. апостолів Петра і Павла в Рамі. Похоронні богослужения відправили місцевий парох о. К. Кухарек та о. А. Музика з Йорктону — приятель родини Ленюків. В часі похоронних відправ був приявний також римо-католицький священик з Рами о. І. Беднаж.

Покійна Анна, з родини Сахній, народилася 1894 року в селі Кизеві, повіту Станиславів в Західній Україні. Молоді роки життя прожила у рідному селі. До Канади приїхала 1907-го року, а три роки пізніше вийшла замуж за Василя Ленюка та разом з чоловіком провадила рільничу господарку в місцевості Кизів. Бл. п. Анна та її чоловік Василь були одними з перших парафіян, що зорганізували там парафію та збудували церкву св. Димитрія, що був патроном їх церкви в рідному селі Кизеві. Покійна Анна належала до тих побожних жінок і мамів, що люблять Бога цілим своїм серцем і виконують всі обов'язки доброї супруги та мами, бо мимо важкої праці на господарці вона завжди найшла час навчати своїх 18-ро дітей про Бога і провадити їм спільну молитву кожного дня. Коли богослуження відбувалося в церкві — там була і вся родина покійної. В часі останніх років її життя, коли покійна разом з її чоловіком замешкала в Рамі, кожної неділі була приявною на Службі Божій та приступала до св. Тайн. Останні місяці життя, коли недуга не позволила їй бути приявною на Службі Божій, кожного дня приймала Євхаристійного Ісуса з рук місцевого пароха о. К. Кухарика в своєму домі.

бл. п. Анна Ленюк

Покійна Анна залишила у великому смутку чоловіка Василя, з яким прожила 58 років, та 18 дітей з того 8 синів та 10 доньок: Михайла та Богдана у Виндзорі, Онт., Ярослава та Івана в Рамі, Саск., Данила в Йорктоні, Юрія в Дрейтон Веллі, Алберта, Якова в Мус-Джа, та Олександра у Ванкувері; Магдалину зам. Реутський та Катерину зам. Трач у Вінніпегу, Марію зам. Воронюк та Людвину зам. Пасловський у Рамі, Анастазію зам. Ріпей у Виндсорі, Онтаріо, Доню зам. Мольнар в Дітройті, ЗДА, Михайлину зам. Стайсей у Емерсоні, Ман., Дору зам. Стейсей в Бюкенен, Саск., Варвару зам. Балдвін у Ванкувері, Олену зам. Кез з Кемлупс, Бр. К., 45 внуків та три правнуки.

По похороні родина покійної запросила на обід всіх, що потрудилися мимо великої сніговії віддати останню прислугу покійній Анні.

Спи спокійним сном працею струджена піонерко. Спи примірна супруго її добра мати своїх дітей. Спи спокійно, бо ти виконала сумлінно те, що доручив тобі Всевишній.

На вироблення кліші та на пресовий фонд "УВ" родина покійної прислала 10 дол., за що щиро дякуємо, а бл. п. Анні Ленюк вічная пам'ять.

Важніші точки в саскачеванському бюджеті

Наради послів у саскачеванській леґіслатурі в повному ході. По прочитанні тронової промови відбулися гарячі дискусії, головно провідник опозиції В. Ллойд сильно скритикував деякі частини з тронової промови. Прем'єр Р. Тетчер, що є також міністром скарбу, прочитав запропонований урядом бюджет на біжучий рік. В новому бюджеті не буде податкових змін, загальні видатки уряду будуть виносити $302,764,000, з котрих більші суми призначені: $90,300,000 на шкільництво, більше $17,000,000 від попереднього року, $120,000,000 для відділу здоров'я — більше $8,000,000 від попереднього року, вищі дотації для бібліотек, підвищення пенсії для спенсіонованих цивільних урядників, допомога в запровадженню води до домів в певних місцевостях, допомога в новому пляні будови муніципальних доріг. З інших постанов рішено відкинути домагання лікарів про підвищення гонорарів за їх працю, дещо поширити можливість для отримання урядової дотації для власників домів, не призначено жодних позичок та не буде фонду для розбудови муніципалій.

Зогляду на те, що в новому бюджеті немає нових уподаткувань, можна припускати, що ще цього року відбудуться провінційні вибори. Про можливість провінційних виборів ще цього року висловився провідник опозиції В. Ллойд та єдиний представник консервативної партії в леґіслатурі М. Підерсон.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов несподівано у вічність в дні 17-го грудня 1966 року мій найдорожчий чоловік

бл. г. Орест Волчук

Отею дорогою бажаю зложити щиру подяку всім приятелям та знайомим, що в найприкрішій хвилині в моєму життю своїм сердечним відношенням, співчуттям та поміччю старалися улегшити мій жаль та біль.

В першу чергу складаю щиру подяку Преосвященному Кир Андреєві за зложені співчуття та слова потіхи; Всечеснішим отцям: прелатові І. Олійникові, протопресвітерові Я. Федуникові, професорові С. Тарнавецькому, радникові В. Івашкові та моєму братові шамбелянові Р. Добрянському за участь в похоронних відправах та за похоронні і прощальні зворушливі промови.

Щиро дякую всім приятелям, знайомим зі Саскатуну, Едмонтону, Вінніпегу, Принс Алберт, Гамболдту та інших місцевостей за участь у похоронах, як також всім тим, що прислали зворушливі листи та телеграми, які висловили стільки пошани та любови до покійного мого мужа.

Рівнож щиро дякую всім, що надіслали вінки та квіти, жертви на Служби Божі та жертви на "Фундацію Шевченка".

Зокрема бажаю подякувати співвласникам та робітникам компанії "Юропісн Міт Продукт" за вислови співчуття та поміч з приготуванні поминального обіду, як також паням з організації ЛУКЖ при катедрі св. Юрія за приготування та подання поминального обіду, панству М. Пелям, панові С. Куривчакові за велику поміч та моральну піддержку в перших днях мого великого нещастя.

Окрему подяку бажаю зложити моїй родині — братам о. Романові, о. Константинові, сестрі Теодозії Кречковській, шваґровій Софії Волчук, братаницям мого покійного чоловіка Лидії Голіян та Орисі, як також моїм сестрінкам з Вінніпегу Ірині Шимків та з Саскатуну Анні Марії Баран за моральну піддержку та поміч в приготуванні та переведенні похорону мого невіджалуваного чоловіка.

Нехай Всевишній нагородить всіх вас своєю щедрою рукою.

Олена Волчук

Похорон піонера в Кадворті

Третього січня 1967 року помер в своєму домі в Кадворті піонер Михайло Гураш, проживши 84 роки трудящого життя.

Похоронні відправи зі співаною Службою Божою та зворушливою прощальною проповіддю о. радника Я. Ляшкевича відбулися з української католицької церкві Пресвятої Євхаристії в Кадворті 5-го січня ц.р. Тіло небіщика поховано на місцевому парафіяльному цвинтарі.

Бл. п. Михайло Гураш народився в Західній Україні 1882 року. До Канади приїхав 1913 року та осів в околиці Кадворт, де провадив рільничу господарку і протягом довгих років був наглядачем (форманом) будови доріг в околиці Кадворт. Від самого приїзду до Кадворту він включився в парафіяльне життя та був одним з активніших членів кадвортської парафії. Бл. п. Михайло розказував нераз про важкі часи піонерського життя, коли то він за 50 центів на день від сходу до заходу сонця мусів тяжко працювати при рубанню дерева.

бл. п. Михайло Гураш

У великому смутку покійний Михайло залишив свою дорогу дружину, з якою прожив понад 60 років супружого життя, дві доньки: Марію замужню Симак в Саскатуні, та Анну зам. Мазуркевич у Сматсі, двох синів: Василя та Петра з Саскатуні, двадцять чотири внуків та двадцять сім правнуків.

Своїм щирим відношенням до сусідів та веселою вдачею з'єднав собі покійний Михайло загальну пошану та любов, тому то у його похороні взяло участь багато приятелів та знайомих. Тіло покійного до церкви та з церкви несли: Василь Гураш, Петро Гураш, Василь Симак, Михайло Гураш, Володимир Симак, та Михайло Мазуркевич.

По похороні відбувся поминальний обід в парафіяльному домі. Родина покійного зложила на пресовий фонд "Українських Вістей" 10 дол.

За жертву щиро дякуємо, а бл. п. Михайлові Гурашові вічная пам'ять.

Вишиваний баль в Саскатуні

Це вперше відбувся в Саскатуні вишиваний баль. Баль влаштували члени танцювальної групи "Євшан", при допомозі комітету пань в дні 17 лютого ц.р., в залі Українського Національного Дому.

Для влаштування цієї забави-імпрези, вложено багато узаги і праці. Вишито сукні, приготовано декорації. Вже при вході на залю кожного вдаряла гарна й оригінальна прикраса залі. В народному одязі у природній величині дівчина і хлопець вміщені на фронтовій сцені гарним танцювальним жестом вітали учасників забави, а дальше бандура, кераміка — все виконане з тиктури з відповідним розмальованням. Національний емблем виплетений із імітованих листків євшан-зілля, був теж символом господарів цього балю. Більшість членів групи "Євшан", а теж з-поміж пань, мали гарні вишиті сукні, що разом творило гарну цілість та своєрідний, милий настрій. Всі ці зусилля молоді та поміжного комітету громадянство Саскатуну прийняло з ентузіязмом, що завзило своєю численною участю в забаві.

Танцювальну групу "Євшан" вже від довгих років веде дочка покійного українського науковця та громадського діяча д-ра Томи Павличенка, пані Люся Павличенко-Сотників. Членами групи є наша свідома молодь з усіх українських осередків.

Віримо, що ця перша вдала спроба дасть почин до кожнорічних таких балів, що будуть одною з кращих атракцій нашого міста.

До допоміжного комітету входили слідуючі пані: М. Жеребецька, М. Добровний, Ф. Кіндрачук, С. Кондра, Ф. Саранчук, Н. Буковська, Б. Чицоскі, П. Васараб, А. Гнатюк.

При тому слід згадати, що саскатунська група "Євшан", буде виступати в часі Світової Виставки в Монтреалі.

УЧАСНИКИ ВИШИВАНОГО БАЛЮ. — Сидять зліва додрава: Л. Борса, Е. Кузьма, Н. Буковська. Другий ряд — стоять: Ю. Жеребецький, М. Кіндрачук.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В години смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: GA 2-2331 & GA 4-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood.

В. М. СМОЛИК, управитель

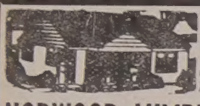

Все для будови

По уміркованій ціні дістанете все в своїм Складі Будівельного Матеріялу

NORWOOD LUMBER COMPANY

OFFICE Ph. 477-3092 — EDMONTON 8201 - 114 Ave. — Yard and Factory Ph. 477-1659

Р. ФІРМАНЮК, властитель

27 років приязної та совісної услуги!
Направа авт і троків — Перевірка моторів — Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alberta Phone 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

БІНГО

Щочетверга о 8-ій год. вечора в УНДомі, 9620-109 Аве. Одна безплатна гра (нагорода 50 дол.)

БІНГО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира 12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

KULE & PEACH

Accountants and Auditors
206 Wentworth Bldg.
97 St. & 102 Ave., Edmonton
Phone 422-5849
(Говоримо по-українськи)

Дрібні оголошення

● КУПЛЮ давного видання книжки, журнали, часописи. Писати: E. CZAYKOWSKY 4432 Cicotte St. Detroit, Mich. 48210.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли устував біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне), яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 Street
1½ Block North of Woodward's
EDMONTON ALBERTA

Wasson Dental Lab.
NEW LOCATION
Barry Bldg. 10128 - 103 St.
Ph. 422-4718
Certified Dental Mechanic

Якщо маєте що друкувати, зверніться до друкарні "Українських вістей", яка виконає Ваше замовлення СОЛІДНО та СКОРО і по приступній ціні. Зайдіть до нашої друкарні при 10967 - 97 вул., Едмонтон, або зателефонуйте на число 422-5708.

АДВОКАТИ

K. MAGERA LL. B.
Адвокат і нотар
107 C.P.R. Bldg., Edmonton
Phone: Office 424-2518
Res. 479-4066

ДЕНТИСТИ

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: GA 2-8553

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар, хірург і акушер
303 Professional Bldg.,
10830 - Jasper Avenue
Phone Office: GA 41814
Res.: HU 8-7441

Д-р Петро Г. Козак
EYE SPECIALIST
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ОЧЕЙ
709 Tegler Bldg., Edmonton
Тел. офісу: 422-8815
дому 434-1092

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.
Edmonton, Alta.

Д-р Г. Стефаник,
F.R.C.P.(C)
Лікар — спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
728 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave.
Of.: 422-2745; Res.: 484-3821
EDMONTON, Alta.

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.
Едмонтон, Алберта
Phone: Office — GR 9-3318
Res.: GR 9-4443

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст - оператор
від глухоти, недуг горла, дишниці і кормового проводу. Tonsils, adenoids, сайнисис носа і залози (glands).
Тел. офісу: 424-4773
Дому: 482-2217
225 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave., Edmonton

Д-Р ВАСИЛЬ ПАВЛЮК
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(c)
хірург-спеціяліст
5B, Strathcona Medical Dental Bldg.
8225 - 105 St. Edmonton, Alta.
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Dr. N. D. Holubitsky
Physician & Surgeon
Office: 422-4543
Res.: 488-4488
207 Union Bldg.
Edmonton, Alberta

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Др. Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
нова адреса:
522 Tegler Building
Edmonton, Alberta
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone GA 2-1248

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
Dr. V. A. Bayrock
8617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ. офісу 422-7656 дому 479-3480

5,000 ФАРМЕРСЬКИХ ЛІТАКІВ

У Брендоні, Манітобі, відбудеться 7 квітня 11-ий річний з'їзд манітобського відділу канадсько-американського товариства літаючих фармерів. З оповіщення Т-ва довідуємося, що літаючі фармери в Канаді і Злучених Державах мають 5,000 літаків і 4,000 смуг для осідання. Фармери вживають літаків у хліборобській індустрії і для розваги. Влітї фармерські родини часто відвідують себе неділями і їздять літаками сотки миль. Літаками орудують не лише фармери, але також їх жінки й старші діти.

ВПЛИВИ ДЕГОЛІСТІВ У ФРАНЦІЇ МАЛІЮТЬ

В неділю, 5 березня, відбудуться вибори до французького парляменту. Огляд публичної опінії виказав, що підтримка для кандидатів з партії през. де-Голя постійно маліє, а натомість комуністи здобувають терен. Однак політичні обсерватори впевнені, що уряд виграє вибори, хоч меншим числом як минулого разу.

ВИНУЮТЬ "ЧЕТНИКІВ"

29-го січня вибухли бомби в югославських дипломатичних місіях в Оттаві, Торонті, Ню Йорку, Чікаґо, Вашінґтоні й Сан Франціско. Слідство в Америці й Канаді звужено до запідозрених югославських імігрантів, названих "четніками".

Ця група, під проводом ген. Д. Міхайловіча, боролася в другій світовій війні зразу проти німців, а опісля проти комуністичних партизан під проводом Тіта.

ВЕЛИКА БУРЯ НА АТЛЯНТИЧНІМ ОКЕАНІ

В половині тижня шаліла велика буря в північній частині Атлянтійського океану з силою від 100 до 110 миль на годину. Буревій зайняв провінцію Нюфаундленд, в якій позривав дахи з будинків, повалив телефонічні стовпи знищив портові уладження і десятки менших суден. В різних випадках згинуло 36 моряків.

"БИЛ" У СПРАВІ НЕВЖИВАНИХ ФРИДЖІВ

Саскачеванська леґіслятура схвалила бил, який наказує усувати двері й завіси з невживаних "фриджів", коли вони є доступні дітям. Порушення цього закону карається ґривною від $5 до $100.

У Принс Алберт троє дітей з тої самої родини замкнулися в такому "фриджу" й померли.

ШВИДКІСТЬ ЇЗДИ БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ

Міністер шляхів Гордон Тейлор сказав, що він сподівається дістати згоду албертської леґіслятури, щоб усунути зовсім обмеження швидкости їзди на провінційних дорогах. Він вірить, що мотористи будуть їздити уважно.

Тейлор каже, що велике авто з добрими опонами може їхати безпечно 75 миль на годину.

ПОДЯКА

Безмірно вдячний Всевишньому за Його небесні ласки для мене в часі моєї важкої хвороби.

Складаю сердечну подяку всім, що мене відвідували в Загальному шпиталі, а зокрема: Всеч. Отцям о. д-рові Е. Камінському, о. Волошиному, ВПанам: П. Пилипюкові, Т. Фаликові, Ю. Коза, І. Роданцеві, І. Біденчукові, Т. Лисобоєві, п-і О. Соробей, п-ву П. Р. Колтовським, п-і О. Харині, як рівнож і моїй дружині за її співчуття та сердечну розраду. Щиро дякую п. д-рові В. С. Брикові за його совісну та солідну лікарську опіку, а теж Сестрам та норсам за їхню ввічливу обслугу. Дякую рівнож усім моїм приятелям, що пам'ятали про мене та довідувалися про стан мого здоров'я, чи то телефоном, чи листовно й співчували моїй немочі.

Нехай Господь Бог зі скарбниці своїх небесних ласк нагородить вас усіх стократно.

Всім вам вдячний
Іван Кошан

АМЕРИКАНСЬКА МАРКА ВШАНОВУЄ КАНАДУ

Злучені Держави зробили несподіваний дарунок для 100-річчя Канади — видали пропам'ятну 5-центову поштову марку. Вона може стати одною з найбільш характерних особливостей в розголошенні у ЗДА і в світі столітнього ювілею Канади.

БУДІВЕЛЬНА КАМПАНІЯ НАГНАЛА 110 ПЛОМБЕРІВ

Велика будівельна компанія в Едмонтоні — Пул Констракшин Ко. Лтд. — звільнила 110 пломберів і бляхарів з праці при будові електрівні в Вабамум. Представник компанії сказав, що звільнено тих людей після того, як вони мали "нелеґальний" мітинґ, після якого зажадали звільнення (з роботи) наглядачів, які стояли, щоб "мати око на все".

Компанія переговорює з юнією, щоб дала нових робітників для проекту, який буде коштувати 35 мільйонів долярів. Звільнення 110 пломберів і бляхарів позбавить праці інших 250 робітників до часу, поки не наберуть нових пломберів.

УВОДЯТЬ ФРАНЦУЗЬКУ МОВУ У САСКАЧЕВАНІ

Саскачеванський міністер освіти Джордж Трап зголосив "бил" в леґіслятурі, який дозволяє на одну годину французької мови в школах провінції.

Бил доповнить шкільний закон і змінить вимогу закону, що "англійська мова є єдиною мовою навчання в усіх школах".

LIMITED QUANTITY 28 panel nylon parachute canopies, complete with shroud lines. Approximately 84 ft. circumference. Ideal coverage for machinery and produce. Also makes temporary shelter for repairing, etc. $29.00 while they last. ⅓ H.P. electric motors. ½ inch shaft. 110 volt, single phase, 1725 rev. Run like new $8.95. Lots of 10—$7.75 ea., Guard and Oshkash 7 ton 4 wheel drive snow plows, and one electric fork lift 2000 lb. capacity.

WESTBOURNE SUPPLY
Distributors of Govt. Surplus
Westbourne, Man.

Едмонтонський українець виграв контест

Канадський фестиваль народного мистецтва — серія із 100 народних фестивалів для відзначення 100-річчя конфедерації — буде зідентифікований по цілій Канаді візерунком молодого едмонтонського українця-мистця, відзначеного першою нагородою.

Цей символ народного мистецтва вибрано на всеканадськім конкурсі, розписанім Радою канадського народного мистецтва — широкої канадської організації, яка тісно співпрацює з комісією Сторіччя та багатьома провінційними ювілейними установами.

Мистець Павло Цимбалюк в Едмонтоні виграв $100.00 нагороди за свій проект, що знайшовся серед інших 15 найкращих проектів. Інші проекти подали на розгляд комісії мистці з Онтеріо, Квебеку, Манітоби, Алберти й Нової Скошії.

Відзначений символ — це стилевий рисунок двох танцюристів. Директор національної ради Лев Коссар сказав, що він найкраще зображує кольоритність і вигляд сентеніяльних фолкльорних серій, які охоплюють таланти 35,000 канадців.

Новий рисунок появиться на програмах, у брошурках та інших оголошеннях для народних фестивалів 100-річчя в столичних містах і на провінційних народних концертах.

Глибока річка, як і думка, йде спокійно.

Ніщо не є певне на цім світі, лиш податок і смерть.

І в морі не сполочеш брудного сумління.

Новий Сі-Пі-Арський готель в Едмонтоні

В суботу, 18 лютого, в Едмонтоні відкрито офіційно й виставно великий новий готель "Шато Лякомб". Власником готелю є залізнична компанія СіПіАр. Готель має 24 поверхи. В готелі є 330 кімнат для гостей, крім того велика заля на конвенції й бенкети та кілька ресторанів. Один ресторан, що збудований на самому верху будинку, обертається кругом своєї осі протягом 57 хвилин. Стіни цього ресторану зі скла. Гості, що сидять в цьому ресторані, можуть оглядати Едмонтон з усіх боків.

Готель названо в честь французького місіонера облята о. А. Лякомба, який голосив християнство між індіянами племени Блекфут, що живуть у західній Канаді. Коли залізнична компанія СіПіАр почала будувати залізницю через західну Канаду, індіяни зразу не хотіли на це дозволити й загрозили, що будуть постійно нищити залізний шлях та поїзди. Отець А. Лякомб, якого індіяни дуже шанували, довів до порозуміння між індіянами та залізничною компанією СіПіАр.

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alta

Ім'я і стара адреса: ....

Ім'я і нова адреса: ....

(Адресу писати по-англійськи)